

УНІВЕРСИТЕТ БАНКІВСЬКОЇ СПРАВИ
НАЦІОНАЛЬНОГО БАНКУ УКРАЇНИ

№ 5-6 газета
(19-20) Університету банківської справи
2010 Національного банку України
виходить з травня

«В усіх інститутах Університету існує єдність принципів і форм, що застосовують для пошуку обдарованої молоді та роботи з нею, широке використання інноваційних педагогічних технологій розвитку творчої обдарованості».

Наталія ПАНТЕЛЄВА,
заступник директора з наукової роботи ЧІБС УБС НБУ,
кандидат технічних наук, доцент кафедри фінансів.

Настав час на базі Університету банківської справи НБУ організувати базу даних на кшталт російської «Росталант».

Олександр ПРОЦЕНКО,
заступник директора з навчально-методичної роботи
ЧІБС УБС НБУ.

**Не такий, не такі, як усі, –
«Я» УБС НБУ!**

Якісна національна освіта: критерії співпраці

22 квітня у Харкові відбулося засідання колегії Міністерства освіти і науки України «Про підсумки діяльності вищих навчальних закладів у 2009 році та основні завдання на 2010 рік». У ході засідання міністр освіти і науки Дмитро Табачник виступив з доповіддю, у якій було порушено актуальні питання щодо забезпечення якості освіти у вищих навчальних закладах, розвитку їх автономії, підвищення конкурентоспроможності української освіти, щодо ліцензування та акредитації, розвитку наукових досліджень в університетах.

На засіданні колегії (в якій взяла участь і ректор Університету Тамара Степанівна Смовженко), учасники не лише обговорили проблеми та визначили відповідні завдання, які стоять перед галуззю, а й розглянули ці проблеми в контексті Концепції проведення економічних реформ, зокрема щодо напрямку «Освіта», напрацьованих Комітетом економічних реформ, та її основних принципів: орієнтації освітніх послуг на споживача і визначення вимог споживача до освітніх послуг, а також підвищення автономії навчальних закладів.

Із виступу міністра освіти Д. В. Табачника: «Ніколи ще проблема якості освіти в Україні не мала такого важливого ідеологічного, соціального, економічного і технічного значення, як у теперішній час.

Зазначене визначає систему пріоритетів, що мають бути реалізовані, а саме:

- можливість здобуття якісної освіти для кожної людини незалежно від її економічного становища, віку, статі та місця проживання;

- відповідність вітчизняної освіти світовим стандартам і вимогам;

- забезпечення підтримки навчання кращої молоді в найбільш авторитетних навчальних закладах не лише України, а й світу для отримання сучасного рівня освіти та використання своїх знань для розвитку держави;

- надання знань, навичок і компетенцій, необхідних для відповідальних громадян, які знають свої права й обов'язки, здатні до успішної економічної діяльності».

...У 2010 році, за даними Державного комітету статистики, в Україні мережа вищих навчальних закладів налічує 861 заклад усіх рівнів акредитації та форм власності, у тому числі 198 університетів, 58 академій, 110 інститутів, 1 консерваторію, 231 коледж, 136 технікумів та 127 училищ. І це не враховуючи понад тисячу філій, НКЦ, НКП та інших відокремлених структурних підрозділів.

У країнах Європи: в Іспанії (46 млн населення) 1,5 млн студентів навчаються у 60 університетах, у Великобританії (62 млн населення) 3 млн студентів навчаються у 166 університетах і коледжах, у Франції (64 млн населення) 2,3 млн студентів навчаються майже у 100 вищих навчальних закладах.

Коментар ректора УБС НБУ Т. С. Смовженко: «Кожен український виш має мати своє обличчя, а диплом, що його отримає випускник, – підтвердження якості освіти, яку забезпечує цей виш і яка залежить від його рейтингу. У цьому контексті можна говорити про конкурентоздатність вищої освіти. Бо конкуренція – це робота над тим, щоб бути не таким як усі, кращим за інших, використовувати такі форми роботи, скопіювати які іншим буде важко, якщо й не неможливо.

Про якість освіти сьогодні не говорить тільки лінійний. Питання в тому, що саме ми вкладаємо в це поняття, яким чином її досягатимемо? На нашу думку, якісна освіта – це така організація навчального процесу, коли на виході ми отримуємо не просто висококваліфікованого спеціаліста, а знанневу людину, котра володіє фундаментальними, професійними знаннями, моральними якостями і, найголовніше, котра має потребу постійно вдосконалюватися, працювати над собою, а також нести в собі фінансову культуру, без якої жодної фінансової модернізації не буде».

З виступу міністра освіти Д. В. Табачника: «У рівних європейських документах щодо розвитку вищої освіти зазначається, що університети значною мірою повинні зберігати свої власні традиції, надбання, школи. Тому не йдеться про пряме запровадження закордонного досвіду в навчальний процес українських університетів, або так званої «Болонської системи організації навчального процесу», якої власне в природі не існує.

...Сьогодні найбільшими центрами підготовки іноземних студентів в Україні є місто Харків (9,8 тис.) і Київ (6,8 тис.). Надання освітніх послуг іноземцям на умовах контрактів з оплатою за навчання дозволило вищим навчальним закладам України в 2008/2009 навчальному році отримати 70 млн доларів США, а також забезпечити місцем роботи 4 тис. викладачів...

У цьому контексті ми вважаємо, що **кожен університет, поряд із урахуванням загальних рекомендацій та порад міністерства, повинен формувати своє власне освітнє середовище**, культуру організації навчання, культуру викладачів і студентів, культуру оцінювання навчальних досягнень студентів, культуру забезпечення якості підготовки майбутніх фахівців та науково-педагогічних працівників.

Період 2010–2020 років повинен стати ключовим у реалізації довготермінових стратегій щодо визнання вищої освіти України в європейському і світовому освітньому просторі. Зважаючи на наше відчутне відставання, більшість із цих програмних питань має бути вирішено у стислі терміни, а додаток до диплома європейського зразка повинні видавати вищі навчальні заклади вже цього року».

Коментар ректора УБС НБУ Т. С. Смовженко: «Я би накреслила такі напрями щодо досягнення національною вищою освітою того знака якості, до якого ми (освітяни, МОНУ і наш виш зокрема) прагнемо. По-перше, то запровадження нових моделей освіти. Але цей процес повинен бути продуманим, погодженим зі всіма, хто зацікавлений у підготовці інноваційної людини (Міністерство праці, Міністерство фінансів, МОНУ, відомства, у підпорядкуванні яких є ВНЗ, та самі виші), зрозумілим для громадян і незворотним. А ще нову модель освіти повинні визнати роботодавці.

По-друге, потрібно забезпечити сутнісні зміни у змісті освіти на основі інноваційного прогресу.

Третій чинник на цьому шляху – кардинальне поліпшення викладацького складу. Інновація – то сила, яка перебуває в постійному русі і забезпечує розвиток усіх складових. Світ постійно змінюється, змінюються й вимоги до фахівців, змінюються моделі. Ми також усі різні, думаємо по-різному, одні й ті ж явища оцінюємо по-різному. І це добре, коли, спілкуючись, обговорюючи проблеми, ми ухвалюємо правильні рішення, постійно вдосконалюємося, навчаємось.

Ми також повинні бути знанневими, інноваційними людьми, бо інновації можуть упроваджувати лише інноваційні люди.

Поєднання науки і освіти на дослідницьких засадах, як на мене, є четвертим пунктом досягнення дійсної якості освіти.

П'ятий пункт – реформування вищої освіти. За всі роки незалежності України в освіті не проведено жодної повноцінної системної, організаційної реформи, а лише фрагментарні і безсистемні заходи, що не сприяють якості освіти, а лише породжують хаос.

Шостим пунктом можна виокремити виховання нової людини, котра володіє високим професіоналізмом у поєднанні з розвинутою етикою та мораллю, ініціативністю та самостійністю, конкурентоздатністю на українському та світовому ринках праці, патріотизмом, що поєднується з повагою до інших народів та їхніх історичних традицій, високою духовністю і культурою, тягою до пізнання навколишнього середовища, самопізнання і творчої діяльності, з відчуттям нового, прагматизмом, толерантністю, глибокими знаннями і володінням новітньою технікою та інформаційними технологіями, іноземними мовами. Ця особистість повинна бути соціально відповідальною і соціально орієнтованою, мати активну громадянську позицію, котра зберігатиме та примножуватиме традиції академічної освіти, матиме постійну потребу в самовдосконаленні.

І останнє – то належне фінансування освіти. Сьогодні ми багато говоримо про те, платити чи не платити за освіту. Думки полярні. Чи здатна держава забезпечити безоплатну якісну освіту? Відповідь однозначна – ні! Те, що залишилося від радянської системи освіти, яка належно обслуговувала суспільство, Україна нині лише підтримує і то не в повному обсязі, що, зрештою, є скоріше занепадом, ніж розвитком, бо світ рухається вперед.

На нашу думку, вища освіта в суспільстві (та й загалом уся освіта) із ринковою економікою не може бути безоплатною, бо в такому суспільстві – то ринкова інвестиція.

...Сьогодні в Україні навчається 2,6 млн студентів. Більшість із них народились у 1988–1992 роках. Через 10 років до вищих навчальних закладів вступатимуть абітурієнти генерації 1997–2001 років народження, при цьому народжуваність у той період була удвічі меншою. І це при тому, що не всі з них будуть студентами. Ви розумієте, що це призведе до зменшення обсягів навчального навантаження у вищих навчальних закладах, а значить до закриття не тільки окремих спеціальностей, а й кафедр, факультетів. Треба буде закрити щонайменше третину українських академій і університетів. Для вищої освіти це буде справжній «Армагеддон». Щоправда, згідно з першоджерелом, ті хто залишаться, – потраплять у «Царство боже»...

У зв'язку з цим я не бачу іншого шляху, як уже сьогодні в кожному вищому навчальному закладі розробити перспективний план його розвитку на період до 2020 року...

Для України платна освіта – справа майбутнього, але потрібен і перехідний варіант. В Україні показник кількості студентів на 10 тисяч населення – один із найвищих (тут ми обігнали США, Німеччину, Францію, Росію), а оплата за навчання – одна з найнижчих. Хіба ж ми готуємо найгірших чи так не цінуємо свою працю? Тож необхідна стратегія роздержавлення та реформування вищої освіти і перехід до самозабезпечення, конкурентоспроможності. У цьому контексті, переконана, не страшно зробити крок назад, зменшивши контингент студентів, але підвищити ціну освіти, яку ми надаємо і яку позиціонуємо як високоякісну».

Нам потрібна суцільна платна вища освіта

Георгій КАСЬЯНОВ,
доктор історичних наук,
директор програм
«Вища освіта»
Міжнародного фонду
«Відродження».

У сучасних дискусіях щодо проблем вищої освіти дедалі частіше виникає сакраментальне питання: платити чи не платити? Воно виникає на побутовому рівні, стає предметом палких політичних суперечок у парламенті, зрештою, воно має значний морально-етичний та соціальний контекст. Полярність думок у цих дискусіях значною мірою є відображенням соціальної поляризації суспільства, відповідно – проявом політичних кон troverзій. Для когось питання про платну вищу освіту – це проблема виживання їхніх дітей, їхньої подальшої долі. Для когось – зручний аргумент у політичній грі. Для інших – питання суспільного престижу тощо.

Спробуємо проаналізувати аргументи як противників, так і прихильників платної вищої освіти. При цьому не будемо брати до уваги тих, для кого це питання є лише засобом заробляння політичних відсотків.

Противники платної вищої освіти звертають увагу передусім на два взаємопов'язані аспекти проблеми: соціальний і морально-етичний. Ось їхні аргументи: соціальне розшарування українського суспільства, матеріальне зубожіння більшості населення не дозволяє переважній більшості потенційних студентів платити за навчання. Платна форма навчання є несправедливістю щодо тих, хто не має грошей ані для вступу, ані для регулярних інвестицій у власну освіту чи в освіту своїх дітей. Це загострює соціальну нерівність і напруженість у суспільстві. Унеможлиблює доступ до вищої освіти талановитим, здібним дітям із незаможних верств. Знижує якість фахівців, оскільки «багаті» не хочуть вчитися, їм потрібна «бамага», а не знання. Створює елемент залежності викладачів та адміністрації вишів від грошей «контрактників» (якщо йдеться про державні установи вищої освіти). Знижує конкурентоспроможність випускників ВНЗ, завдає суспільству величезних економічних і моральних втрат.

Якщо йдеться про недержавні – аргументи дещо інші. Викладачі цих ВНЗ цілковито залежать від платні. Тому вимоги до якості знань тут нижчі, бо вимогливість може призвести до втрати студентів і, відповідно, завдасть матеріальної шкоди. Наслідок – безвідповідальність викладачів і студентів, гонитва за заробітком та прибутком, падіння якості навчання тощо.

Що робити? Найрадикальніший варіант пропозицій – лік-

відація контрактної системи, повернення до безплатної вищої освіти, заборона приватних вищих навчальних закладів. Поміркваніший – поступове витіснення «приватного сектору» зі сфери вищої освіти, одержавлення найжиттєздатніших приватних університетів.

Чи можна вважати ці міркування слухними? Так. Але не безумовно. Усі негативні риси, пов'язані з уведенням платних форм освіти, є фактом. Є лише одне застереження – чому їх пов'язують саме з цим нововведенням? Чому платне навчання раптом почали вважати причиною негараздів вищої освіти?

Для початку, мабуть, варто нагадати, що це питання не таке нове, як здається тим, хто вважає його ознакою нашого часу. Пригадаймо, наприклад, хабарі при вступі (як безпосередній вид «платні»), «дзвінки від Івана Івановича» (як «неформальні інвестиції») та інші форми визиску, які практикувалися (і надалі практикуються) у нашій вищій освіті. Практика «безплатного» навчання, де платня таки існувала, нехай у таких «опосередкованих», не є новою.

Коли йдеться про соціальну несправедливість, нерівність, варто пам'ятати, що ситуація у вишах – це лише віддзеркалення реальності, наслідок. Чи варто боротися з наслідками, залишаючи осторонь причини? Чи здатна держава забезпечити загальну безплатну вищу освіту? Очевидно, що ні. Отже, чи не може бути контрактна форма навчання компенсацією соціального розшарування? «Контрактники» у державних ВНЗ частково покривають дефіцит коштів, необхідних для елементарного виживання цих вишів, до яких все ж таки потрапляють і ті, хто вчиться відносно безкоштовно. Якщо йдеться про

недержавні ВНЗ, то вони, вочевидь, значною мірою зменшують демографічний тиск на державні, відбираючи значну частину студентів, здатних платити за навчання, та збільшуючи можливості вступу до державних для тих, у кого коштів на це немає.

Інша проблема, яку не можна не помітити. Прямо або «підтекстом» можна почути, що «контрактники» – це такі собі ледацюги, інтелектуально неповноцінні нахаби, які відсиджують у престижному ВНЗ «за бамажку», зневажають викладачів та студентів-«бюджетників» і т. ін. Мені здається, що це — упередження, основою якого може бути почуття несправедливості, оскільки в цьому разі вирішальним чинником є передусім гроші, а не здібності, інтелект, працелюбність. Утім, не можна забувати, що мотивацією для такого стереотипу може бути елементарна заздрість, недоброзичливість, породжені звичкою до «зрівнялівки». Серед «контрактників» чимало тих, хто має талант, інтелект, хто готовий «вчитися, вчитися і вчитися». За свідченням проректора одного з приватних ВНЗ, частка «невмотивованих» (іншими словами, тих, хто «відбуває ув'язнення» у виші) серед студентів-«платників» коливається на межі 25–30%...

Чи може цей відсоток бути підставою для того, аби заборонити вступ на контрактній основі чи навчання в недержавному ВНЗ? Або, може, вимагати від «контрактників» складання іспитів на загальних підставах? Мені здається, що це – дуже зручний шлях до практики, про яку йшлося вище. Платити будуть, але «опосередковано», і на лавах престижних аудиторій побачимо тих самих «багатих», з невеликим додатком «бідних»... Додам побіжно, що існування «контрактників» (як половинчастий захід) не ліквідувало хабарництва та кумівства.

Проблема якості навчання, залежності викладачів від «матеріальних надходжень» також, мабуть, лише опосередковано пов'язана з платними формами освіти. Радянська система вищої освіти за всіх своїх серйозних загальновідомих недоліків усе ж таки непогано обслуговувала суспільство, під яке вона була створена. Незалежна Україна успадкувала цю радянську систему як своєрідний кредит, який можна було інвестувати в майбутній розвиток. Однак інвестиції не відбулося. Кредит проїдається, розвиток майже непомітний. Система управління вищою освітою, ідеологія і методи навчання, взаємини між викладачами й студентами тощо – усе це поки що функціонує за законами суспільства, яке існує лише у вигляді фрагментів, іншими словами – уламків.

Цілком зрозуміло, що за таких умов, до яких додається матеріальний занепад, не варто чекати підвищення якості навчання. Можна сподіватися хіба що на підтримання попереднього рівня, що, зрештою, є також занепадом, оскільки довколишній світ не стоїть на місці. То ж до чого тут платна освіта?

Якщо ректор вимагає від викладачів «поміркоvanого» ставлення до студентів-«платників» – це його особиста проблема і недалекоглядність, а якщо в загальнішому плані – вади університетського менеджменту. Ця «поміркоvanість» призведе до взаємної безвідповідальності, у перспективі – до хабарництва, падіння престижу вишу, впливу контрактників, які так вчаться, і так далі. У такому разі сам принцип платної освіти ні до чого.

(Продовження на 8 стор.)

ОФІЦІЙНИЙ КОМЕНТАР

Ярослав БОЛЮБАШ, перший заступник начальника департаменту вищої освіти Міністерства освіти і науки України:

– Збільшення платних місць у державних ВНЗ, як і збільшення кількості платних вузів, зумовлено, на мою думку, проявом ще однієї яскравої риси менталітету українців – зробити все можливе й неможливе для своєї дитини, у тому числі – дати їй добру освіту. Але кількість місць за державним замовленням певним чином обмежена реальною потребою держави у фахівцях того чи іншого профілю. З іншого боку, державні заклади мають можливість навчати більшу кількість людей. Крім того, в Україні з'явилась певна кількість багатих людей, які спроможні і згодні заплачувати кошти за навчання своєї дитини. Торік майже половина студентів навчалася на платній основі.

Як на мене, тенденція збільшення платних місць у вишах – це хороша тенденція. Завдяки цьому в нас за останні роки виріс важливий показник людського розвитку в державі – показник кількості студентів на 10 тисяч населення.

– Чи не призведе збільшення кількості платних місць до того, що ідея безкоштовної освіти перетвориться на фарс, оскільки потрапити на місце держзамовлення можна буде, лише пройшовши дуже великий конкурс?

– Держава визначила своїм пріоритетом безкоштовне навчання, безплатну підготовку кадрів. Існує так званий ліцензійний обсяг. Цей обсяг визначає здатність і можливість вищого навчального закладу забезпечити якісну підготовку певної кількості студентів. Тобто кількість платних місць становить різницю між ліцензійним обсягом і кількістю державних місць. Хоча цього року розглядається питання, щоб дозволити вищим навчальним закладам приймати понад ліцензійний обсяг до 20% студентів на найбільш конкурентоздатні спеціальності: іноземні мови, банківська справа, інформатика, маркетинг тощо.

На мою думку, платне навчання – це один із найкращих засобів забезпечення освітніх потреб населення. Крім того, це добрий спосіб утримувати наші бідні вищі навчальні заклади.

За матеріалами Інтернету.

Лідер за кількістю програм навчання російською мовою в Євросоюзі

«17 років лідерства у вищій освіті! Більше ніж 12 000 випускників, що працюють у десятках країн світу!» Таке гасло читаємо на офіційному сайті Балтійської міжнародної академії.

Балтійська міжнародна академія (до 2006 року – Балтійський російський інститут) найбільший недержавний вищий навчальний заклад у країнах Балтії і Північної Європи (створений 1992 року), в якому навчаються 7 500 студентів, у тому числі понад 450 іноземних із 20 країн. 22 комп'ютерні класи, 17 читальних залів, унікальна система «Медіа-міст» (Рига, Латвія та Філії: Даугавпілс, Єкабпілс, Резекне, Лієпая, Вентспілс, Смілтене, Елгава), 300 штатних викладачів, серед них 100 докторів наук і професорів – це БМА. І дуже показово, що цей європейський виш уже два роки (з листопада 2008-го) є партнером нашого Університету – УБС і БМА співпрацюють у галузі освіти і науки.

Згідно з Договором про співробітництво передбачено обмін викладачами та студентами, організація і проведення в Україні та Латвії двосторонніх і багатосторонніх навчально-методичних, наукових і науково-практичних конференцій, симпозіумів, семінарів, круглих столів; взаємний обмін інформацією про заплановані наукові та науково-практичні заходи щодо проблем, які становлять взаємний інтерес, з публікацією їх результатів і виходом монографій, збірників статей; підвищення кваліфікації викладачів вишів у ділових структурах України і Латвії.

Договір передбачає також взаємний обмін інформацією з організації навчального процесу і досвіду навчально-методичної діяльності.

Співпраця поширюється також і на взаємний обмін книжковою продукцією обох сторін, заплановано співпрацю між бібліотеками, включаючи взаємний обмін інформацією про розвиток бібліотечних технологій і публікаціями.

У питанні обміну студентами сторони погодилися захищати дисципліни, що вивчаються студентами іншої сторони, відповідно до вимог Болонського процесу (з урахуванням узгоджених навчальних програм) та вимог законодавства з метою отримання двох дипломів.

Навчання

У БМА вчать за програмами вищої професійної освіти I та II рівнів (термін навчання – 2–2,5 року і 4–4,5 року), за програмами академічного та професійного бакалаврату (термін навчання – 3–4,5 року), а також у професійній та академічній магістратурах і докторантурі.

Навчання в БМА ведеться за програмою «Eurolingua» – мультилінгвально: російський потік – 75% російською мовою + латиською та англійською мовами;

латиський потік – 75% латиською мовою + російською та англійською мовами;

англійський потік – 75% англійською мовою + російською та латиською мовами.

Як іноземні студенти можуть вивчати: англійську, німецьку, французьку, іспанську, шведську, російську мови.

БМА бере участь в європейських програмах і проєктах:

- програма обміну студентів «ERASMUS», що дає можливість студентам, починаючи з другого курсу, брати участь у програмах академічного обміну з низкою європейських університетів;
- програма «TEMPUS», участь у різних європейських проєктах разом з вишами країн, що не входять до Європейського союзу;
- Європейський фонд освіти (European Training Foundation, ETF), у рамках грантів студенти мають можливість проходити професійні практики.

У рамках грантів Європейського соціального фонду (ESF) студенти проходять професійні практики у фірмах і організаціях Латвії.

БМА є членом таких організацій:

- EAIE – Європейська асоціація міжнародної освіти;
- Міжнародна академія наук вищої школи;
- LDDK – Латвійська конфедерація роботодавців;
- Спілка дизайнерів Латвії;
- LTRK – Латвійська торгово-промислова палата;
- Міжнародна асоціація університетів.

Студентське життя

У БМА діють:

- лабораторія з дослідження малого і середнього бізнесу;
- центр мультидисциплінарних досліджень;
- студентський парламент;
- студентське рекламне і PR-агентство;
- художня галерея «BIART»;
- студія кераміки;
- студія малюнка;
- команди КВК у Ризі та Лієпаї;
- спортивні команди: футбол, баскетбол, бокс, вільна боротьба;
- шоу-балет «Наталі».

Торік у листопаді Балтійська міжнародна академія (БМА) відзначила своє 17-річчя. Про те, як створювався виш, чим він живе сьогодні і про плани його

Голова сенату БМА,
професор Станіслав Анатолійович БУКА

подальшого розвитку нам розповів голова сенату БМА, професор Станіслав Анатолійович БУКА.

– Насправді БМА дещо більше, ніж 17 років, оскільки перша концепція Ризького гуманітарного інституту належить до 1989 року. У листопаді насправді ми святкуємо реєстрацію Балтійського російського інституту в Реєстрі підприємств Латвійської Республіки: вона відбулася 16 листопада 1992 року. Якщо говорити про Латвію, та й про Україну, то для приватного ВНЗ 21 рік – це багато. Але я завжди вважав, що ВНЗ повинні створюватися на десятиліття, а ще краще – на віки. Наприклад, як Болонський університет – найстаріший християнський університет в Європі.

За ці роки назва вишу змінювалася п'ять разів. Спочатку був Ризький гуманітарний інститут, Балтійський російський гуманітарний інститут, Російський балтійський інститут, Балтійський російський інститут і, нарешті, Балтійська міжнародна академія.

Наша назва красномовно свідчить про те, що ми – балтійський виш, але зі збереженням російської мови, як мови вищої освіти в ЄС. За попередні роки ми стали, мабуть, найбільшим гуманітарним проектом для національних меншин Латвії, і не тільки. Дев'ять років тому ми відкрили латиський потік. Для нас це було кращим визнанням якості освіти в Брі. Річ у тім, що конкуренція латвійських вишів для бажаючих отримати освіту латиською мовою є досить великою.

Ми завжди прагнули до того, щоб завтра було краще, ніж сьогодні, і студенти це відчували. Так, недоліки були і є, і деякі ніяк не вдається вирішити, але все ж усі ці роки ми добивалися підтримання позитивної динаміки вишу. Вдалося також зробити матеріальну базу однією з

кращих не тільки серед приватних, а й державних вишів Латвії. У матеріальну базу і мережу філій ми вклали багато мільйонів латів, більше ніж будь-який інший приватний виш. Крім того, ми довели, що гарна столична, як ми говоримо, освіта доступна і для мешканців регіонів: Курземе, Відземе, Земгале і Латгалія.

Перше слово в назві – «балтійський» – підкреслює наше прагнення зробити виш міжнародним. Латвійську вищу освіту здавна вважали освітою високої якості, і логічно було поставити завдання експорту вищої освіти. Я завжди підкреслюю важливість експорту освіти. За прогнозами фахівців, кількість студентів у Балтійських країнах зараз зменшиться на 30–40%. Спад спостерігається всюди.

У Росії скорочується кількість бюджетних місць, так само як і кількість самих вишів. Схоже відбувається і в Україні. І все це територія наших інтересів. Адже виші Латвії в цілому можуть запропонувати приблизно 30–35 програм російською мовою, а «фішка» БМА в тому, що БМА і Вища школа психології пропонують 26 програм навчання, і всі вони можуть бути запропоновані й російською мовою.

Звичайно, і латиською, є кілька програм англійською. Але якщо говорити про навчання російською мовою, то ми – єдиний виш в Євросоюзі, який може запропонувати таку кількість різноманітних програм російською мовою. У цьому плані ми утримуємо безперечне лідерство у всьому Євросоюзі. Ніде і ніхто подібного запропонувати не може! Саме в цьому й полягає особливість нашого позиціонування в європейському освітньому просторі.

(Продовження на 9 стор.)

Інвестиція в себе та своє майбутнє, або Європейський диплом – вибір за вами

У травні 2005 року на зустрічі міністрів освіти 45 країн у норвезькому місті Бергені Україна офіційно приєдналася до Болонського процесу, тобто процесу структурного реформування вищої освіти та приведення її до загальноєвропейських стандартів, що стало невід'ємною частиною її модернізації. Національна система освіти ступила на магістральний шлях у напрямі створення загальноєвропейського наукового та освітнього простору. Як результат – підвищення спроможності випускників вищих навчальних закладів до працевлаштування та поліпшення їхньої мобільності на європейському ринку праці.

Студенти УБС НБУ мають унікальну можливість інвестувати свої знання. Адже європейська вища освіта – це, насамперед, довгостроковий внесок. Можна навіть сказати, що це – інвестиції в себе.

У попередніх випусках нашого часопису ми знайомили вас із вищими закладами освіти Європи та СНД, з якими Університет підписав угоди про співпрацю, розповідали про можливості, що дає Університетові ця співпраця. У цьому циклі матеріалів ми ознайомимо вас із можливостями навчання в цих престижних навчальних закладах. А почнемо з матеріалу *про спільні магістерські програми в Барселоні (Іспанія), або можливості навчання студентів*

УБС НБУ у Вищій школі менеджменту в Барселоні та Університеті школи Салезіан Саррія за спільними магістерськими програмами: «Магістр із інформаційних наук, бізнесу і маркетингу» та «Магістр з міжнародного фінансового менеджменту» з отриманням державного диплома європейського зразка Автономного університету Барселони (це один із найстаріших і найавторитетніших навчальних закладів Іспанії) та Університету Лейди в 2010/2011 навчальному році.

З лютого до липня 2010 року за цією програмою в Барселоні навчаються шестеро студентів від Університету банківської справи НБУ. Наприкінці липня заплановано участь Голови Національного банку України та директорів інститутів УБС НБУ в церемонії вручення дипломів магістра першим випускникам 05 M BarceIona.

Навчання та можливості

Навчання за цією програмою включає кілька циклів. Перший семестр (жовтень 2010 року – січень 2011 року) – навчання англійською мовою в Україні на базі УБС НБУ. Другий семестр (лютий – липень 2011 року) – навчання в Барселоні на базі Університету школи Салезіан Саррія та стажування у провідних підприємствах та організаціях Іспанії. Навчання в Барселоні закінчується наприкінці липня захис-

том дипломної роботи англійською мовою, складанням випускних іспитів та отриманням диплома європейського зразка, що має визнання в усіх країнах Євросоюзу. Після закінчення програми учасники отримують диплом магістра державного зразка в УБС НБУ.

Кошторис навчання

Вартість першого семестру навчання в УБС НБУ – 2 тисячі гривень, що включає вартість складання іспитів, які будуть зараховані в Барселоні.

Вартість навчання в Барселоні – 3 700 євро (ціна – пільгова, вартість такого курсу, зазвичай, становить 6–8 тисяч євро), 300 євро – реєстраційний внесок. Крім того, окремо оплачується вартість проживання в гуртожитку (це 300–400 євро, проживання в одно- та двомісних кімнатах).

Перспективи та можливості

Усі програми спрямовано на впровадження практичного навчання і стажування на вибір студентів залежно від академічного та професійного рівнів. Учасники стажування отримують довгострокову Шенгенську візу, що дає змогу поєднання навчання та трудової діяльності.

Структура програми

Навчання проходить за програмою, яка передбачає обов'язкове оволодіння сукупністю дисциплін, які згруповані в чотири модулі (60 кредитів – 1500 годин).

► Нам потрібна суцільна платна вища освіта

(Закінчення. Поч. на 4 і 5 стор.)

Переїдімо від контраргументів до аргументів. Які переваги дає платна вища освіта як один із варіантів, який співіснує з безплатною? Аргументи прихильників такі.

Держава неспроможна цілком забезпечити матеріальну базу вищої освіти. Отже, платня за навчання – це компенсація нестачі. Це можливість отримувати кошти на розвиток інфраструктури, матеріальної бази, утримання у виші викладачів, і не лише пенсіонерів, які не хочуть йти на пенсію (яка і після підвищення залишається образою для людської гідності) а й молодих, без яких перспектив наша вища освіта не має. Це можливість перспективного планування розвитку установи. Це значною мірою фінансова незалежність від держави. Зрештою, це прояв соціальної справедливості, перерозподіл між можливими і неможливими.

Отже, як бачимо, у цій темі вистачає аргументів «за» і «проти». Залишилося дійти згоди щодо перспектив платної освіти. Мій власний досвід праці в університетах Заходу та України підказує, що вища освіта в суспільстві з ринковою економікою не може бути безплатною. У такому суспільстві вища освіта – це ринкова інвестиція. Віддаючи гроші за отримання певного комплексу знань та практичних спеціалізованих навичок, ви вкладаєте капітал, подальша доля якого залежить від ваших здібностей та наполегливості. Зрозуміло, це стосується тих держав і суспільств, де і ринкова економіка, і університетська система вже діють досить давно як налагоджений механізм (який, між іншим, також не застрахований від негараздів). Це певною мірою ідеальна схема.

У сучасній Україні, де повномасштабна ринкова економіка – ще справа майбутнього, де більшість населення поки що переймається проблемами виживання, а не інвестицій, згадана ідеальна схема неможлива. Але можливий перехідний варіант – ідеться про існування «платного сегмента» у вищій освіті.

Модуль 1: Міжнародна комерційна діяльність (15 кредитів), читається в Україні:

- Вступ до міжнародного бізнесу.
- Вступ до Європейського Союзу.
- Міжнародний глобальний маркетинг.
- Ділова іспанська мова.

Модуль 2: Інтеграція стратегії з бізнес-функціями (15 кредитів), читається в Барселоні:

- Конкуренція та ринки.
- Інтелектуальна власність.
- Корпоративне право.
- Міжнародний транспорт.

Модуль 3: Глобальний менеджмент (15 кредитів), читається в Барселоні:

- Торгівля та інвестиції у світовій економіці.
- Вступ в управління трудовими ресурсами.
- Охорона навколишнього середовища.
- Міжнародні контракти.

Модуль 4: Стажування (15 кредитів).

Викладання дисциплін відбувається в комбінованій формі, яка поєднує стислий виклад теоретичного матеріалу з розглядом практичних ситуацій (кейсів). Більшість занять – у формі дискусій, тому передбачається попереднє ознайомлення студентів із лекційним матеріалом. Заняття проводять із використанням як мультимедійного забезпечення, так і роздаткового матеріалу в паперовій формі.

Додаткову інформацію ви можете отримати за адресою: Університет банківської справи НБУ:

вул. Андріївська 1/1, м. Київ, 04070
тел. +38 044 463 69 45;

e-mail: mz_ubs@ukr.net, www.ubs.gov.ua.

Graduate School of management in Barcelona

Passeig Sant Joan Bosco, 74,

08017, Barcelona, Spain

Tel. +34 935 039 158

e-mail: info@spaininn.com,

www.gsmbarcelona.com.

Очевидно, що він має недоліки і переваги. Це варіант переходу до суцільної платної вищої освіти. Я глибоко переконаний, що в майбутньому, коли соціально-економічна ситуація в Україні стабілізується, альтернативи платній вищій освіті не буде.

Зрозуміло, що вже зараз треба відпрацювати регульовані варіанти цього переходу: виробляти елементи системи державного і приватного кредитування, запроваджувати різноманітні системи платного вступу до вищих навчальних закладів (на зразок центрів тестування), які б забезпечували чесну конкуренцію абітурієнтів, сприяти розвиткові недержавних вищих навчальних закладів, розвивати грантовий варіант фінансування вишів тощо. Тобто фактично йдеться про стратегію роздержавлення та реформування вищої освіти, її переходу на принципи самозабезпечення, конкурентоспроможності. Якщо це вдасться, питання «платити чи не платити?» втратить свою соціально-етичну сакраментальність і стане справою особистою.

Лідер за кількістю програм навчання російською мовою в Євросоюзі

(Закінчення. Поч. на 7 стор.)

Згідно з останнім рейтингом газети *Latvijas avize*, БМА посідає дев'яте місце серед 34-х вишів Латвії, а серед приватних вишів – друге місце, причому відмінності мінімальні серед великих ВНЗ. Ми йдемо відразу за «четвіркою» державних ВНЗ, і це радує.

У Латвії навчаються студенти зі США, Ізраїлю, Іспанії, Росії, Китаю, Узбекистану, Казахстану, Туреччини, України, Білорусі, Грузії та інших країн. Усього приблизно 1 500 іноземних студентів. Найбільше іноземних студентів саме в нашій академії. У нас разом з Вищою школою психології навчаються більше ніж 30% іноземних студентів латвійських вишів. А це означає, що ми – найбільш відомий для абітурієнтів міжнародно визнаний виш Латвії. Ми так само лідируємо з використання технічних засобів навчання. Із багатьох позицій є лідерами серед приватних вузів. У нас навчаються понад 7 тис. студентів, 40% з них – на денному відділенні, решта – на вечірньому та заочному, є й дистанційне навчання. Вік 30% наших студентів – понад 30 років. А всього ми випустили більше ніж 13 тис. випускників. Багато років ми лідируємо і щодо мультилінгвальної освіти в Латвії, у той же час латиський потік становить близько 50% (у Смілтене – 100%, в Єкабпілс – 95%, Елгаве – 75%).

І в Ризі, і в інших містах у нашого вишу дуже хороше бібліотеки, студенти мають доступ до електронних баз даних, є телемости з філіями, з їх допомогою ми проводимо наукові конференції з ученими наших вузів-партнерів, у тому числі й УБС НБУ.

Скільки б не говорили про зростання ролі матеріальної бази, інформаційних технологій, але від викладача залежить дуже багато. У нас дуже гарний колектив висококваліфікованих викладачів, понад 100 докторів наук, професорів асоційованих, професорів, понад 30 викладачів навчаються в докторантурах вузів різних країн, так що перспективи в БМА, я сподіваюся, хороші.

Академія – це новий, більш високий рівень вишу. І досягти його вдалося завдяки спільним зусиллям колективу. На статусі академії виш теж не думає зупинятися – у найближчі п'ять років плануємо завоювати звання університету.

Нас радує, що УБС НБУ України став нашим реальним активним партнером. Тільки за останній рік студенти та викладачі УБС НБУ були учасниками студентської літньої школи, наукових конференцій, у т. ч. телеконференцій. Ригу і Харків відвідали офіційні делегації наших вишів, і в нас уже формується програма майбутньої співпраці, яка дозволить нашим викладачам і студентам краще пізнати одне одного і, звичайно, підвищить якість навчання в наших вишах.

Лариса КОЗАНКЕВИЧ.

Об'єднання представників філософської думки та економічного знання

З. Е. СКРИННИК,
доктор
філософських наук,
доцент,
завідувач кафедри
суспільних дисциплін
ЛІБС УБС НБУ.

26 березня в Університеті банківської справи Національного банку України відбулися Установчі збори Українського філософсько-економічного наукового товариства. Заснування Товариства ініціювали Філософський фонд України, Університет банківської справи Національного банку України, Київський національний університет імені Тараса Шевченка, філософський факультет Львівського національного університету імені Івана Франка, Дрогобицький державний педагогічний університет імені Івана Франка. Про передумови створення, мету і завдання Товариства, проблеми, які воно вирішуватиме, ми розмовляли з доктором філософських наук, доцентом, завідувачем кафедри суспільних дисциплін ЛІБС УБС НБУ Зоєю Едуардівною СКРИННИК.

– Зоє Едуардівно, яка мета заснування Українського філософсько-економічного наукового товариства?

– Поява в науковому житті України громадської організації, яка взяла на себе ініціативу об'єднати представників філософської думки та економічного знання у спільному науковому дискурсі, не випадкова, вона є відповіддю на назрілу потребу осмислити світоглядні виміри та цивілізаційні наслідки глибинних процесів, що відбуваються у глобальній економіці й своєрідно заломлюються в сучасних трансформаціях соціально-економічного життя України.

Метою новоствореного наукового Товариства і є системне дослідження проблем духовно-культурного буття людини в умовах «фінансової цивілізації», соціально-гуманітарних процесів, пов'язаних з економічними реформами в Україні. Засновники Українського філософсько-економічного наукового товариства мають на меті також розвиток міжнародної наукової співпраці у вивченні економічних та філософських проблем на їх перетині. Результатом цієї

діяльності має бути вироблення і презентація суспільству можливих сценаріїв узгодження принципів морального та економічного вибору.

– Які завдання ставить перед собою новостворене Товариство?

– Відправним пунктом у концепції майбутньої діяльності Товариства є те, що криза, яку зазвичай називають фінансовою, у повному своєму масштабі має позафінансову, позаекономічну природу – кризовим є стан сучасної соціальності як такої. Ця криза є найгострішим виявом віртуалізації соціального, спричиненої не в останню чергу новітньою еволюцією грошей та економічних механізмів.

– Тобто оргкомітет та учасники Товариства поділяють думку про нове обличчя сучасних грошей?

– Так. Сучасні гроші – це соціокультурний феномен, що у XXI столітті повною мірою виявляє себе як соціальна субстанція-суб'єкт – цілковито ідеальна, абстрактна, самодостатня; субстанція, що народжується з економічних відносин, проте виходить далеко за межі економічних параметрів. Нині існує реальна

загроза «розмивання» моральних основ суспільного життя інструментальною раціональністю економічних механізмів, які формуються в процесі ринкової трансформації України. Необхідне усвідомлення евристичної та світоглядної обмеженості суто прагматичних підходів до економічних потреб людини та мотивації її господарської діяльності, потрібний пошук нормативних основ усередині самого економічного знання, які включали б у себе цінність людської особистості, соціальну солідарність і субсидіарність.

Проблема відновлення автономії людини та соціальних цінностей не може бути розв'язана у класичних формах і класичними засобами. Відповідь на неї в принципі неможливо дати поза рамками професійного філософського дослідження, хоча визріває і формулюється вона в глибині економічних процесів сучасного соціуму. Розв'язання її передбачає визнання залежності економічної ефективності від світоглядних основ людського буття, від відродження духу та наявності спільної мети в суспільстві вільних у своєму виборі громадян.

– Чи були передумови, нагальність створення саме такої організації?

– Створення Українського філософ-

сько-економічного наукового товариства не випадкове. Ідея створення саме такої організації визріла в процесі багаторічних досліджень у галузі філософії економіки, які здійснювали в Україні як окремі дослідники, так і цілі колективи. Але ці дослідження були розрізнені, не мали спільного напрямку та концепції. Шлях до об'єднання цих наукових пошуків у рамках єдиної структури розпочато з ініціативи Голови Національного банку України В. С. Стельмаха і ректора Університету банківської справи НБУ Т. С. Смовженко ще 2002 року, коли вперше у Львівському інституті банківської справи було створено науковий колектив для роботи над темою «Еволюція грошей та їх соціальна природа у XXI столітті». Дослідження вийшло на всеукраїнський і міжнародний рівні серією щорічних міжнародних філософсько-економічних читань «Філософія фінансової цивілізації: людина у світі грошей», що відбуваються у Львові з червня 2008 року.

– Ця спроба об'єднати наукові дослідження філософів та економістів навколо теми, яка досі не була предметом системного аналізу в Україні, мала досить широкий резонанс... Звичайно, навколо неї згуртувалися визнані в наукових колах дослідники...

С. В. Пролеєв, президент Українського філософсько-економічного фонду, професор:
«В єдиному проблемному полі ми працюємо давно. Але перед нами – нові можливості шляхів у науку. Така царина, як філософія економіки, – неоране поле. Це вплине і на філософський дискурс, адже структура філософського знання – вельми архаїчна, ідеологічно zdeформована, у ній не було філософії економіки. Філософське товариство – серйозна інтелектуальна практика, це проект, куди можна залучити чимало форм сучасного наукового пізнання, це можливість введення в інтелектуальний обіг нових дисциплін».

Продовження на 12 стор. ►

Закінчення. ►
Поч. на 10–11 стор.

**В. В. Ільїн, професор
Київського національного
університету
імені Тараса Шевченка:**
«Сьогоднішнє зібрання
розглядаю не як зібрання
людей, що займаються
тематикою філософії
економіки, а як поштовх
для усталення дисципліни
«Філософія економіки»,
тим паче, що ми це роби-
мо в рамках Українського
філософського фонду,
який дозволить врахувати
досвід нашої філософської
спільноти».

– Так, дійсно. Учасниками читань стали засновник авторитетної російської школи філософії господарства керівник Центру суспільних наук Московського державного університету імені М. В. Ломоносова професор Ю. М. Осипов (Російська Федерація), президент Українського філософського фонду професор С. В. Пролєєв, декан економічного факультету Київського національного університету імені Тараса Шевченка професор В. Д. Базилевич, завідувач кафедри економічної теорії та історії економіки Національної академії державного управління при Президенті України професор В. Г. Бодров, аналітик-консультант Ради Національного банку України професор А. А. Гриценко, професор Київського національного університету імені Тараса Шевченка В. В. Ільїн, президент Асоціації польських банків К. Петрашкевич, професори Державної вищої професійної школи в м. Ярославі (Республіка Польща) Р. Федан, З. Макела, С. Галата і К. Рейман.

Участь у дискусіях узяли генеральний директор Інституту економічних стратегій, президент Міжнародної академії досліджень майбутнього, головний редактор журналу «Економічні стратегії» О. І. Агєєв (Російська Федерація), ректор Дрогобицького педагогічного університету імені Івана Франка професор В. Г. Скотний, декан філософського факультету Львівського національного університету імені Івана Франка професор В. П. Мельник, член-кореспондент Російської академії гуманітарних наук О. С. Зотова, професори Університету міста Жешува (Республіка Польща) Е. Орлоф та В. Бонуськ, член-кореспондент Російської академії гуманітарних наук професор В. В. Кашицин, професор Уральського державного університету (Російська Федерація) В. М. Сологубов, директор департаменту монетарної політики Національного банку України Н. І. Гребеник, академік Української академії політичних наук професор М. П. Іщенко, провідні наукові співробітники Наукового центру Академії управління МВС Росії Р. Р. Алабердєєв та Ю. В. Латов.

Серед учасників читань широко представлені провідні науковці Університету банківської справи НБУ та низки навчальних і наукових установ Києва, Харкова, Львова, Донецька, Тернополя, Черкас.

– Чи можна стверджувати, що цей

специфічний форум, який зібрав філософів та економістів різних країн для роздумів над найгострішими проблемами сучасного життя, затребуваний науковим співтовариством?

– Гадаю, можна. Під час щорічних міжнародних філософсько-економічних читань учасники дійшли висновку, що необхідно перейти від простого обміну результатами досліджень до вироблення спільної стратегії наукового пошуку в рамках громадського наукового товариства під егідою Українського філософського фонду. Адже саме Український філософський фонд має багаторічний досвід і напрацьовані форми організації системних досліджень різного профілю на ініціативних, громадських засадах.

– Назвіть, будь ласка, ключові особистості, котрі увійшли до Товариства.

– До Президії новоствореної організації увійшли найбільш авторитетні в галузі філософії економіки науковці, які стояли біля колиски цього проекту, – Т. С. Смовженко, В. Д. Базилевич, А. А. Гриценко, В. Г. Бодров, В. Г. Скотний. Президентом Товариства обрано засновника наукової школи філософії грошей в Україні В. В. Ільїна, ученим секретарем – З. Е. Скринник з Львівського інституту банківської справи Університету банківської справи Національного банку України. «Хрещеним батьком», який усіляко сприяв утворенню Товариства, є президент Українського філософського фонду С. В. Пролєєв.

– То з чого ж розпочало свою діяльність Товариство?

– Свою діяльність Українське філософсько-економічне наукове товариство розпочало з проведення III Міжнародних філософсько-економічних читань «Філософія фінансової цивілізації: людина у світі грошей», які відбулися 25–26 травня у Львівському інституті банківської справи УБС НБУ. Товариство відкрите до співпраці, до приєднання нових учасників і розширення спектра досліджень.

– Дякую за розмову, зичимо новоствореній організації здійснення всіх планів і нових горизонтів діяльності.

**Розмову вела
Лариса КОЗАНКЕВИЧ.**

Р. С. Усю потрібну інформацію про діяльність Українського філософсько-економічного наукового товариства можна одержати, звернувшись за електронною адресою: kgd@lbi.wubn.net.

Студенти та викладачі Університету банківської справи Національного банку України зустрілися з головою Ради ректорів Європи, Президентом Міжнародного віденського університету, доктором Вілом Гудхеєром. Темою бесіди стали новітні освітні тенденції та Болонський процес в Україні, перспективи навчання українських студентів у європейських ВНЗ. Спількування проходило у форматі питання-відповіді, мова спілкування – англійська та німецька.

Зокрема, піднімалися питання визнання дипломів українських студентів за кордоном, вартості навчання, налагодження співпраці між ВНЗ України та ЄС, досвіду вирішення проблем подальшого працевлаштування студентів в європейських країнах.

За словами доктора Віла Гудхеєра, освіта – це інвестиція часу та коштів у майбутнє, яка забезпечить тому, хто добре вчиться, добру роботу та статус у суспільстві. «Звичайно не йдеться про те, що студент, який добре навчався і закінчив університет, одразу здобуде роботу в ТОП-менеджменті якоїсь великої корпорації. До цього рівня йому ще треба буде доробитися, але першим місцем роботи він гарантовано буде забезпечений», – зазначив Гудхеєр. З його слів, європейська система освіти передбачає роботу інформаційно-аналітичних центрів при ВНЗ. Вони допомагають студенту обрати напрям навчання, який забезпечить їх спеціальністю, затребуваною ринком, та в подальшому стабільною заробітною платнею, вищою, ніж у робітників без відповідної кваліфікації.

Говорячи про співпрацю українських та європейських ВНЗ та, зокрема, про вирішення проблеми визнання дипломів, то, за словами Гудхеєра, багато що залежить від того, наскільки ВНЗ сам зацікавлений у вирішенні відповідних проблем. «Я знаю багато прикладів позитивної співпраці між європейськими та українськими ВНЗ, зокрема і в частині взаємозаліку дипломів, такі «мости» справді працюють, проте

ВНЗ самі зацікавлені у вирішенні проблем своїх студентів та проявляють власну ініціативу», – зазначив Гудхеєр.

Голова Ради ректорів Європи позитивно висловився щодо ініціативи укрупнення ВНЗ, яка була озвучена українськими урядовцями, мовляв, не лише в Європі, а й в усьому світі відбувається процес укрупнення вищих шкіл.

«Мінус маленьких університетів у тому, що вони, на відміну від великих ВНЗ, не достатньо забезпечені не лише достатньою кількістю навчальних корпусів та викладачами, а й новітніми освітніми технологіями. Відтак не достатнім є рівень тих освітніх послуг, які вони надають», – каже Гудхеєр. Відповідно студент, який навчається у великому університеті, має більше шансів вивчитися на якісного спеціаліста та в подальшому добре працевлаштуватися, ніж студент, який вчиться в маленькому університеті. Утім, говорить Гудхеєр, у дрібніших університетах є плюс, якого немає у великих. «Йдеться про спілкування – у великих університетах лектор читає лекцію тисячній аудиторії, і не може приділити стільки уваги, скільки здатен приділити викладач, який спілкується з маленькою аудиторією. У першому випадку ми маємо більше самостійної роботи студента та більше «зазубрювання», у другому – професор вчить розуміти процеси, які досліджує його предмет. Тому до реформування ВНЗ треба підходити максимально зважено», – каже Гудхеєр.

Болонський процес і студентство

Фото Максима ГНІПА

Григорій ХОРУЖИЙ,
проректор з навчально-виховної
роботи та міжнародних зв'язків
УБС НБУ,
доктор філософських наук,
професор.

Поняття «університет» сформувалося на основі середньовічного латинського виразу *universitas magistrorum et scholarium*, що означав спільноту викладачів і студентів, тих, хто навчає, і тих, хто вчиться. У наш час університетами вважаються вищі навчальні заклади з правом захисту дисертацій, які своїми дослідженнями, викладанням і навчанням служать розвиткові наук, пропонують студентам якомога ширший спектр дисциплін, а також професійні кваліфікації, якомога ближеші до знань.

Найстарішим університетом Європи вважають Болонський університет, датою створення якого називають 1088 рік. Утім, як вищий навчальний заклад він не виник водночас, а формувався поступово шляхом зростання невеликих правових шкіл, які готували кадри управлінців. У XII столітті виникли університети в Парижі (1150–1170) і в Оксфорді (1167), згодом з'явилися університети в містах Кембридж (1209), Саламанка (1218), Монпельє (1220) і Падуя (1222). Спочатку тодішні університети мали один або кілька факультетів і часто всього близько 10 викладачів. Проте вони певною мірою долали церковну монополію у вищій освіті. З виникненням Берлінського університету (1810), який з 1949 року має ім'я Гумбольдта, у світі почала поширюватися так звана «модель Гумбольдта», що характеризується єдністю дослідження і навчання. Це означає, що викладачі додатково до викладацької діяльності повинні також займатися дослідницькою роботою, щоб зберігати високий рівень викладання і формувати професійну кваліфікацію студентів на високому науковому рівні.

Важливим кроком на шляху до Болонського процесу стала розроблена під егідою Ради Європи та ЮНЕСКО і прийнята 1997 року Лісабонська кон-

венція про визнання кваліфікацій. Наступного року міністри вищої освіти Франції, Великої Британії, Італії та Німеччини підписали Сорбонську декларацію, спрямовану на створення «відкритого європейського простору вищої освіти», який би сприяв підвищенню конкурентоспроможності вищих навчальних закладів Європи на світовому ринку. Того ж 1988 року процес модернізації вищої освіти здобув підтримку з боку університетської спільноти, про що свідчить підписання в Болонському університеті ректорами 388 університетів Великої Хартії Університетів (*Magna Charta Universitatum*). У ній вказується, що, будучи постійно відкритим для діалогу, університет стає найкращим місцем зустрічі для викладачів, які здатні передавати знання і володіють засобами їхнього поглиблення через дослідження і пошуки нового, та студентів, які мають право, бажання і здатність збагачуватися цими знаннями.

На Бухарестській конференції з етичних цінностей та принципів, яка проходила в румунській столиці з 2 до 5 вересня 2004 року, вказувалося, що цінності та етичні стандарти університетів будуть суттєво впливати на науковий, культурний і політичний розвиток їх академічного персоналу, студентів і співробітників, а також допоможуть у формуванні морального складу суспільства в цілому. Основними цінностями академічної спільноти високих моральних принципів є чесність, довіра, справедливість, повага, надійність і відповідальність.

Уже в червні 1999 року ESIB (Національні спілки студентів Європи), що об'єднують 50 національних студентських спілок із 37 країн, які представляють 11 млн студентів, заявили про свою активну участь у Болонському процесі та формуванні ЄПВО. Представники європейського студентства, які зібралися у березні 2001 року в

Гетеборзі, ухвалили декларацію щодо участі в розвитку Болонського процесу. У документі зазначається, що у спільний європейський простір вищої освіти повинні входити всі студенти на рівних правах і умовах, а відповідальність за створення такого простору несуть усі держави Європи з урахуванням їхніх соціально-економічних та політичних відмінностей.

Вища освіта мотивує студентів набувати навички і знання, які знадобляться їм у подальшому житті – як в особистому, так і в професійному. Однак серед пріоритетів вищої школи повинен бути і соціальний та громадянський внесок. Оскільки вищі навчальні заклади є важливими діючими структурами громадянського суспільства і потребують високої громадянської активності студентів та викладачів.

Важливим принципом Болонського процесу є студентоцентризоване навчання, що має сприяти розвитку компетентності студентів, що необхідна їм на динамічному ринку праці і яка допомагає їм стати активними і відповідальними громадянами. Утім, попри посилення такого спрямування навчального процесу, студент є не лише об'єктом, а все більше стає суб'єктом академічного життя. НСС вважають, що студенти виступають компетентними, активними і конструктивними партнерами в модернізації вищої освіти.

Міністри, які відповідають за вищу освіту, ще в комюніке Празької зустрічі (Прага, 19 травня 2001 р.) підтвердили, що студенти повинні впливати на організацію і зміст освіти в університетах та інших вищих навчальних закладах. Це вимагає від студентства кращого розуміння цілей і завдань Болонського процесу, не лише активної, а й компетентної участі в управлінні вищими навчальними закладами.

Центральну роль вищих навчальних закладів і спілок студентів при створенні європейського простору вищої освіти визнали міністри – учасники Берлінської зустрічі (Берлін, 19 вересня 2003 р.). Студенти названі рівноправними партнерами в процесах управління вищою школою. Водночас міністри з питань вищої освіти єв-

ропейських країн закликали вищі навчальні заклади та студентів знайти можливості, щоб посилити справжню участь студентів у процесах управління вищою школою. При цьому вони позитивно оцінили конструктивну участь студентських об'єднань у Болонському процесі і наголосили на необхідності активного і якомога раннього включення в подальші заходи.

У Гетеборзькій декларації наголошується, що студенти не є споживачами платних освітніх послуг і тому уряди повинні гарантувати всім громадянам рівний доступ до вищої освіти, незалежно від походження. Це означає надання студентам відповідного фінансування у формі стипендій на навчання, а навчальним закладам – достатніх фондів на виконання їх державних завдань.

Питання забезпечення рівного доступу до вищої освіти, підвищення кваліфікації, затребуваності на ринку праці, мобільності студентів, їхніх прав та відповідальності, а також державного фінансування вищої освіти розглядалися також на міністерській конференції у Льовені (кінець квітня 2009 р.). Міністри підкреслили необхідність сприятливих умов життя для студентів, щоб вони змогли успішно й у визначений час закінчити своє навчання, не наштовхуючись на соціально-економічні

перешкоди. Вони висловили необхідність збирати більше порівнюваних даних щодо соціального і економічного становища студентів.

Зі свого боку, європейські вищі навчальні заклади визнають право студентів на отримання таких кваліфікацій, які вони можуть ефективно використати для своєї кар'єри в усій Європі. Здобуваючи вищу освіту, яка є невід'ємною складовою економічної та соціальної політики, студенти тим самим роблять внесок у посилення конкурентоспроможності Європи у світі.

Учасники 13-ї Європейської конвенції студентів (16–18 березня 2007 р., м. Берлін) прийняли Декларацію, в якій сформулювали вимоги до Лондонської конференції міністрів освіти. У ході дискусій вони визнали, що Болонський процес поклав початок низці дуже важливих і рішучих реформ освітньої політики в Європі. Зокрема, він допомагає створити кращу Європу для всіх і майбутнє, в якому всі громадяни матимуть можливість розвивати свою особистість і стати активними громадянами демократичного суспільства. Учасники студентського форуму висловили сподівання на прогрес в імplementації рішень з питань соціального виміру, мобільності персоналу і студентів, пріоритетності навчання та його якості.

(Продовження на 16 стор.)

Болонський процес і студентство

(Закінчення. Поч. на 14 і 15 стор.)

Вони висловили бажання, щоб формування європейського простору вищої освіти тривало і після 2010 року, а студенти, які презентують майбутнє, мають бути поставлені в центр розвитку системи вищої освіти до 2020 року і в центр навчального процесу.

Під девізом «Студенти за демократію» проходила XXV Європейська студентська конвенція (13–17 березня 2008 р., м. Любляна). На форумі вказувалося, що молодь і студенти зокрема завжди були на передньому краї соціальних перетворень, прагнучи до кращого суспільства. Звичайно, нинішня ситуація докорінно відрізняється від часів активної боротьби за мир і права, які мають нині студенти. Утім і тепер студентські союзи стикаються з різноманітними проблемами, частина студентів відчуває певний тиск, втрачає шанси стати активними громадянами. Крім цього, проявляються спроби здійснити вплив на незалежний студентський рух.

Європейський простір вищої освіти сприяє вдосконаленню та співробітництву, вимагає фізичної мобільності студентів, викладачів і наукових працівників. Слід зазначити, що в нашому Університеті протягом минулого року за кордоном побували близько 20 відсотків старшокурсників і викладачів. Мобільність сприяє не лише підвищенню професійної

підготовки, а й культурному розвитку. Від самого початку європейські студенти позитивно сприймали перспективу подорожувати в різні країни і продовжувати вчитися, використовуючи систему зарахування кредитів, а також краще влаштуватися на роботу за кордоном.

Студентський рух докладає зусиль, щоб інтегрувати студентів у суспільство, особливо з огляду на проблеми навчання, зайнятості, сім'ї тощо. Студенти вбачають і проблеми та труднощі в реалізації Болонського процесу, мають певний страх щодо своєї майбутньої і прагнення до соціальної справедливості. Чималі перешкоди соціального, економічного та політичного характеру існують на шляху мобільності. Добре відомі труднощі з оформленням віз, високі вимоги щодо рівня доходів тощо. Не вдалося вирішити проблем ставлення до студентів-іноземців. У різних країнах студенти вказують на занадто велику орієнтацію освіти на ринок праці та падіння якості вищої освіти тощо. Деякі студентські організації виступають не тільки проти поганих результатів впровадження принципів Болонської декларації, а й проти самих принципів. Частина студентів вважає, що цей процес спрямований на комерціалізацію вищої освіти.

Необхідною передумовою активної участі в Болонському процесі є студентське самоврядування, яке характеризується системністю, автономністю, самодіяльністю та цілеспрямованістю. Студентське само-

врядування надає всебічну підтримку студентським колективам, формує і розвиває громадянську активність, готує пропозиції до адміністрації вищих навчальних закладів і державних органів тощо. Розвитку студентського самоврядування в нашій країні сприяють зміни до Закону України «Про вищу освіту». Зокрема, стаття 38 вказує на те, що у вищих навчальних закладах та їхніх структурних підрозділах діє студентське самоврядування, яке є «невід'ємною частиною громадського самоврядування відповідних навчальних закладів».

У Законі наголошується, що всі особи, які навчаються у вищому навчальному закладі, мають рівне право на участь у студентському самоврядуванні, яке забезпечує захист прав та інтересів осіб, які навчаються у вищому навчальному закладі, та їхню участь в управлінні вищим навчальним закладом. Закон визначає, що студентське самоврядування здійснюється особами, які навчаються у вищому навчальному закладі, безпосередньо та через органи студентського самоврядування, що обирається шляхом таємного голосування. Органи студентського самоврядування можуть мати різноманітні форми (сенат, парламент, старостат, студентська навчальна, наукова частина, студентські деканати, ради тощо). Фінансовою основою студентського самоврядування є кошти, визначені вченою радою вищого навчального закладу в розмірі не менше ніж 0,5 відсотка коштів спеціального

фонду відповідного вищого навчального закладу. Утім, у нашому Університеті існують інші механізми фінансової підтримки студентів. Водночас Закон вимагає, щоб керівник вищого навчального закладу сприяв створенню належних умов для діяльності органів студентського самоврядування (ідеться про надання приміщення, меблів, оргтехніки, забезпечення телефонним зв'язком, постійним доступом до мережі Інтернет, відведення місць для встановлення інформаційних стендів тощо).

Стаття 3 Закону передбачає, що органи студентського самоврядування: ухвалюють рішення, які регламентують їхню організацію та діяльність; проводять організаційні, наукові, культурно-масові, спортивні, оздоровчі та інші заходи; допомагають студентам в їхньому працевлаштуванні; розпоряджаються коштами та іншим майном, що є на їхньому балансі та банківських рахунках, а також виконують інші функції. Зміни в Законі передбачають участь виборних представників органів студентського самоврядування (не менше ніж 10 відсотків складу) у вчених радах вищого навчального закладу, інститутів та факультетів на постійній основі.

Закон визначає низку питань, з яких у вищих навчальних закладах рішення приймаються за погодженням з органом студентського самоврядування. Вони стосуються: відрахування осіб, які навчаються у вищому навчальному закладі, та їх поновлення на навчання; переведення осіб, які навчаються у вищому навчальному закладі за державним замовленням, на навчання за контрактом за рахунок коштів фізичних та юридичних осіб; переведення осіб, які навчаються у вищому навчальному закладі за контрактом за рахунок коштів фізичних та юридичних осіб, на навчання за державним замовленням; призначення заступника декана, проректора, які відповідають за роботу зі студентами; поселення осіб, які навчаються у вищому навчальному закладі, у гуртожиток і виселення з гуртожитку; затвердження рішень з питань студентських містечок та гуртожитків для проживання осіб, які навчаються у вищому навчальному закладі.

Утім, ці положення не тільки розширюють можливості участі органів студентського самоврядування в управлінні вищими навчальними закладами, інститутами та факультетами, а й вимагають більшої активності, практичної діяльності і відповідальності. Як відомо, зміни до Закону обговорювалися на зустрічах керівництва Університету та інститутів зі студентськими радами (про них ішлося в попередніх номерах нашого часопису), які внесли відповідні зміни до своїх статутів і створили Координаційну раду студентського самоврядування Університету. Про це йшлося також і на засіданні Ради з навчально-виховної роботи Університету, яке проходило в березні ц. р. у Черкаському інституті банківської справи УБС НБУ.

Таким чином, Болонський процес ставить на меті створення спільного європейського простору конкурентоспроможної вищої освіти, підвищення якості навчання, високу мобільність студентів і викладачів, підготовку молодих фахівців з урахуванням досвіду різних вищих навчальних закладів континенту та реалій динамічного ринку праці.

Важливим завданням сучасних університетів є формування етичних принципів, зокрема соціальної відповідальності, та активної громадянської позиції студентів, що сприяє їхній успішній професійній діяльності та ролі в суспільному житті. При цьому студентство виступає не лише об'єктом, а все більше компетентним і відповідальним суб'єктом Болонського процесу.

Всеукраїнська студентська олімпіада від АКБ «Укрсоцбанк»

А. Ю. ТРИВАЙЛО,
заступник директора
ІМПО УБС НБУ

Дванадцятого травня за підтримки міжнародної платіжної системи Visa стартувала сьома Всеукраїнська студентська олімпіада під егідою UniCredit Group.

Всеукраїнська студентська олімпіада, яку традиційно навесні з 2004 року проводить АКБ «Укрсоцбанк», покликана допомогти майбутнім талановитим спеціалістам перевірити свої знання та вміння на практиці, а також отримати унікальну можливість для початку успішної кар'єри.

Перший тур олімпіади відбувся шляхом дистанційного тестування в режимі онлайн за місцем розташування вищих навчальних закладів. Студенти відповіли на 80 запитань з банківської справи, менеджменту, економічної теорії та англійської фінансової термінології. Запитання цього року були найбільш наближені до вимог до знань молодих фахівців, яких потребують сьогодні банки-роботодавці. Студенти брали активну участь у тестуванні, виявляючи сумлінність і наполегливість. Усі учасники першого туру отримали пам'ятні подарунки від Укрсоцбанку, UniCredit Group та міжнародної платіжної системи Visa. Усіх фіналістів першого туру олімпіади нагороджено золотими зливками, платіжними картками Visa, а також сертифікатами переможця першого туру. А ще студенти отримали унікальну мож-

ливість і право на проходження практики в банках UniCredit Group в Україні.

Компетентне журі (у його складі – адміністративно-управлінський персонал «Укрсоцбанку») визначило 15 найкращих студентів, котрим випало взяти участь у другому турі олімпіади, який відбувся 22 травня. Серед них – четверо студентів Університету: Марія Огерчук, Ольга Ткачук, Анастасія Саворона та Ярослав Пристай, від Київського національного економічного університету – один студент, Донецького національного університету – четверо, від ДВНЗ «Українська академія банківської справи НБУ» (м. Суми) – один студент.

У конкурсі було три завдання, перше – домашнє (потрібно було розробити проєкт виходу банківської системи України з кризи). Максимальна кількість балів, які можна було отримати за завдання, – 10, до них додавали ще 2 бали за презентацію іноземною мовою. Зазначу, що дев'ятеро студентів доповідали англійською мовою, серед них – двоє студентів нашого Університету – А. Саворона та Я. Пристай.

Друге завдання, до якого допущено 10 кращих студентів із 15-ти фіналістів

Організатори та фіналісти VII Всеукраїнської студентської олімпіади

Тимофій Пирогов, переможець

першого туру, було ситуаційним – потрібно було відобразити роботу контакт-центру, тобто відповісти на вхідний дзвінок і вирішити проблему, що виникла в клієнта банку, а також здійснити вихідний дзвінок, де переконати клієнта скористатися новою послугою банку. Максимальна кількість балів за завдання – 10.

Третє завдання – міні-кейс – виконували вже п'ятеро студентів. Міні-кейс був на тему створення нового банківського продукту. Кожен учасник презентував власний варіант бачення цього кейсу.

У важкій, але чесній боротьбі визначено переможців олімпіади. Тимофій Пирогов (Одеський державний економічний університет) посів перше місце. Цей студент отримав також і спеціальний приз від компанії Visa – флеш-бук. Сергій Богма, студент ДВНЗ «Українська академія банківської справи НБУ» (м. Суми), здобув друге місце. Третє місце підкорилося студентці Донецького національного університету Елліні Григорян.

Під час олімпіади серед студентів панувала дружня атмосфера – вони активно спілкувалися, ділилися досвідом і знаннями, підтримували одне одного. Тобто, як на мене, тут зародилася не одна справжня дружба. Упевнений, що студенти високою мірою оцінили стартовий майданчик для кар'єрного, інтелектуального, особистісного та наукового зростання, який надає ця престижна олімпіада від визнаного в Україні банку.

За результатами тестування студенти, які набрали від 5 700 балів та дотрималися встановлених вимог часу, потрапили до рейтингу «ТОП-100 найкращих студентів України». Серед них – 29 студентів

УБС НБУ. «Найкращих студентів України» нагородили відповідними сертифікатами з правом на проходження практики в банках Unicredit Group в Україні. Студенти, які набрали найбільшу кількість балів по навчальному закладу, нагородили сертифікатами «Найкращий студент ВНЗу». У «трійку» студентів УБС НБУ з найвищими результатами увійшли: Марія Огерчук і Ольга Ткачук із ЛІБС УБС НБУ (набрали по 6 700 балів), в Анастасії Саворони, студентки ХІБС УБС НБУ, – 6 500 балів. Лідером же за набраними балами стали студенти Донецького національного університету.

Також сформовано рейтинг навчальних закладів України за середнім результатом тестування, який відображає рівень підготовки фахівців з банківської справи та фінансів. Очолив рейтингову таблицю Донецький національний університет, другим став ХІБС УБС НБУ (від нього в конкурсі взяли участь 19 студентів), четвертим – ЛІБС УБС НБУ (від нього в конкурсі взяли участь 22 студенти), ЧІБС у рейтингу посів дванадцяте місце (від нього в конкурсі взяли участь 27 студентів), а ІМПО УБС НБУ – чотирнадцяте (від нього в конкурсі взяли участь 12 студентів).

Можливо, для ще більшої мотивації наших студентів до участі в цій престижній олімпіаді хочу розповісти й про грошові премії, які надано переможцям. Переможці фінальних змагань в особистій першості отримали грошові премії (I місце – 6 000 грн, II місце – 4 000 грн, III місце – 2 000 грн), які перераховано на платіжні картки Visa від Укрсоцбанку, а також право працевлаштування в банках UniCredit Group в Україні.

Олена Олександрівна Лапко, завідувач кафедри фінансів, доктор економічних наук: «Сьогоднішній діалог показав, що ми всі, як виявилось, стосовно сім'ї думаємо однаково».

Олег Кириленко: «Що більша структура, то менше вона ефективна. Зараз в Україні склалися такі умови, що держава сама штовхає сім'ї до виживання та самозбереження. Родині потрібно дбати про себе самій, не очікуючи допомоги від держави».

Сім'я та економіка: критерії виживання

Анна Харченко (ХІБС): «Зараз немає справжньої волі держави у веденні єдиної соціальної політики. Сім'я нині обмежує життя, у заполітизованій економічній системі легше вижити самотужки, одному».

29 квітня УБС НБУ вчетверте зібрав за круглим столом студентів та аспірантів Університету на засідання традиційного Дискусійного клубу. Тобто Дискусійний клуб цього разу дещо змінив свій формат – у залі зібралися студенти з вишів Києва, у відеорежимі до них приєдналися студенти інститутів УБС НБУ. Тож і модератори змінилися – замість Анжели Ярославівни Кузнецової (проректора УБС НБУ, д. е. н., професора) та Олександра Івановича Огієнка (в. о. завідувача кафедри соціально-гуманітарних дисциплін) дискусією керували Леся Турчин (аспірантка ІМПО) і Олексій Бедзір (студент ІМПО). Ще більшого шарму до таких обставин додала й тема заходу – «Сім'я та економіка».

Під час дискусій порушували багато тем: відстежували взаємозв'язок «сім'я – держава» в царині зобов'язань і можливостей одне щодо одного, шукали тенденції змін у ставленні до сім'ї, родинних зв'язків у минулому та проводили

аналогії зі сучасним, обговорювали вічну проблему батьків і дітей, розглядали філософські аспекти ролі сім'ї в державі, гендерну та соціальну політику щодо сім'ї, проводили грані між приватним і загальнодоступним, традиційним і загрозливим у ставленні до самого поняття сім'ї... Загалом, червоною ниткою через усе засідання пройшла одна думка – сім'я змінилася, відбулася її трансформація. Власне суть цих змін і намагалися досягнути учасники засідання.

Право першого виступу надали докторові філософських наук, професору із ХІБС УБС НБУ Надії Степанівні Корабльовій. Власне її виступ і задав тон полеміці, що завзято точилася впродовж усього засідання, – у дискусії брали активну участь як студенти, що були в Києві, так і студенти, котрі спостерігали за засіданням Дискусійного клубу зі Львова, Харкова та Черкас.

«Можна було б довго перераховувати зміни і новації, але в нашому випадку важливо зафіксувати той

факт, що економічне, яке вирвалося за сферу власне економічного і випрацювало себе до логічного завершення, до абсурду, починає змінювати уявлення людини про світ, суспільство, культуру і саму себе. У цьому сенсі глобалізація несе зі собою численні культурно-світоглядні проблеми, суть яких необхідно осмислити найближчим часом із тим, щоб вчасно побачити в цьому феномені конструктивні та деструктивні сторони: де вона звільняє людину від рутинного, а де руйнівню впливає на її психіку і світогляд. Іншими словами, необхідно поставити чіткі межі продуктивності економічних чинників у приватному житті людини», – зауважила професор Корабльова щодо визнаного факту зміни сім'ї – ще з другої половини XIX століття в найрізноманітніших версіях точаться дискусії щодо того, що позиції традиційної сім'ї суттєво похитнулися.

На думку професора, сучасна родина виявилася настільки багатограним феноменом, а її проблеми – багатовекторними, що це дозволяє розглядати її як референта, в якого проблематизуються процеси сучасного суспільства. При тому вона не

просто буде якийсь паралельний, дублюючий світ стосовно суспільства та його проблем, а й перетворює його на свій лад, задаючи нові правила гри. І, що ще більше загострює ситуацію, сучасна сім'я далеко не завжди діє за принципами співіснування із суспільством – досить часто вона пропонує альтернативне, самодостатнє, більш зручний, комфортабельний простір, ніж світ культури і соціуму ззовні.

Олександр Іванович Огієнко, підсумовуючи дискусію, зауважив, що це засідання – підтвердження ідеї заходу, вийшов дійсно діалог, на високому фаховому рівні, яскравий, цікавий.

Євген Ковалюк: «Усе починається із сім'ї – у сім'ї розвиваються традиції, ставлення одне до одного, моральні принципи, якості, які діти понесуть з родини в суспільство... Натомість українські традиції відстають від реалій сьогодення. Та все ж сім'я ефективніша за суспільство. А держава скоро дожене сім'ю».

«Патріотизм має бути підкріплений високими доходами».

Олег Карпенко і Микола Злагода ввели постулати сімейної політики: «Сім'я є основною і найважливішою соціальною інституцією. Держава повинна допомагати сім'ї (на основі принципів субсидарності). Сімейна політика – послідовний довгостроковий процес, а не одноразовий, окремих юридичний акт».

Школа лідерства

Створити школу громадського лідерства та провести масштабну антиютюнову кампанію – такі плани студентів Черкаського інституту банківської справи УБС НБУ, які взяли участь у Міжнародній студентській конференції «Студентське самоврядування як складова розвитку українського суспільства».

Конференція пройшла 9–11 квітня 2010 року в Тернополі на базі Тернопільського національного педагогічного університету ім. Володимира Гнатюка і була організована Студентською радою цього університету спільно з Національним студентським союзом, Тернопільською молодіжною міською радою.

Участь у цьому заході від Університету банківської справи взяли студенти Черкаського інституту банківської справи УБС НБУ Інна Денисюк та Руслан Лук'яненко, які працювали в секції «Громадський сектор та студентське самоврядування як складова розвитку українського суспільства».

Під час роботи секції обговорювали низку питань, серед яких: студентське волонтерство, пропаганда здорового способу життя, неформальні і лідерські школи

та інше. «З приводу деяких питань подекуди було важко дійти консенсусу, точилася жвава дискусія, – розповідає Інна Денисюк. – Дуже цікаво, дуже повчально, але досить важко. Ми дізнались багато нового, поділилися досвідом, додому приїхали сповнені ентузіазму, великою кількістю ідей, які хочеться якнайскоріше втілити в життя на рівні власного інституту або й навіть Університету».

На думку Інни Денисюк, досить цікавими серед почутих ідей є створення школи громадського лідерства, лекторами б якої були практикуючі піарменеджери успішних фінансових компаній, започаткування «антиютюнової» промокампанії та проведення конференції, основна тема якої – поліпшення іміджу ВНЗ із використанням промоакцій.

Загалом учасники конференції мали можливість набратися досвіду щодо організації правового захисту студентів, ознайомились з основними засадами провадження успішного і впливового студентського самоврядування та з можливостями участі в міжнародних студентських освітніх програмах.

Харківський експеримент

Основним питанням, винесеним на розгляд березневої вченої ради Університету, був звіт ХІБСу про організацію роботи з талановитою молоддю. Доповідь директора ХІБС О. М. Тридіда з цього питання викликала неабиякий інтерес у колег і жваву дискусію – адже відомо, що торік ХІБС заявив про свою готовність упровадити та провести читання деяких курсів лекцій іноземними мовами. Тож у березні цього року представлено результати експерименту.

Повернімося трішки назад. Торік у квітні в ХІБС оголосили конкурс на набір до групи з навчанням іноземною мовою. Дисципліни, обрані для цього, – «Фінанси», «Менеджмент» і «Маркетинг», – визначено як профільні дисципліни для вивчення в набраній групі. Навчатися в такій групі виявили бажання 36 осіб (відбір проводили серед третьокурсників за рейтинговим балом, не меншим за 90, на основі розроблених спеціально для цього тестових завдань та проведення опитування). Тож у вересні цього навчального року група у складі 25 студентів почала працювати. Викладати дисципліни іноземними мовами запросили викладачів з інших вишів Харкова, прикріпивши до кожного викладача ХІБС як спостерігачів, щоб з вересня наступного року вони змогли вести такі курси лекцій самотужки.

Із задоволенням і гордістю Олександр Миколайович розповів про зростання мотивації до навчання в цій експериментальній групі (на 90%), про те, що успішність у ній сягнула 80% на фоні загальноінститутської (53%).

Але є й ложка дьогтю... Як зауважив О. М. Тридід, викладачі ХІБСу усвідомлюють те, що в такій групі студенти орієнтовані на Захід, що їх практично готують для роботи за кордоном. Але, як зауважив директор ХІБСу, першочергове завдання – дати студентам якісні знання – перевага, основне завдання. Тож попри викладання визначених дис-

циплін англійською, викладачі ХІБСу запропонували ввести таке науко- та німецькою мовою. Підбивати підсумки – ще рано, достеменно всі переваги і недоліки експерименту стануть видимі через два роки, коли студенти закінчать повний курс навчання.

Задля визначення ефективності диференційованого підходу до формування груп з точки зору оптимізації роботи з обдарованою молоддю, впливу вивчення окремих дисциплін іноземною на якість навчання, творчі та наукові здобутки студентів та задля напрацювання заходів щодо подальшого проведення експерименту серед студентів групи 31-БС та викладачів, які в ній працюють, було проведено анкетування.

Результати анкетування студентів у групі 31-БС за підсумками першого семестру 2009/2010 н. р. свідчать, що у 90% студентів відбулося зростання мотивації до навчання загалом; у 96% студентів відбулося зростання мотивації до вивчення іноземних мов; у 22% студентів відбулося зростання мотивації до наукової роботи; 61% студентів зазначили, що відбулося зростання їхньої якісної успішності з дисциплін, а 13% студентів зазначили, що зростала результативність їхньої наукової роботи.

«Чи виправдало вивчення дисциплін іноземною мовою ваші очікування?» На це питання респонденти відповіли так: «так» – 39%, «частково» – 48%, «ні» – 0%, «поки що важко сказати» – 13%.

На рішення студентів вивчати дисципліни іноземною мовою вплинули такі чинники, як, насамперед, бажання отримати можливість додаткового вивчення іноземної мови, перспектива практики та працевлаштування за кордоном.

У ході експерименту як у студентів, так і у викладачів інституту виникли пропозиції щодо поліпшення якості навчання в групі.

Студенти висловили бажання збільшити кількість годин на аудиторне вивчення дисциплін іноземною мовою, збільшити кількість таких дисциплін, надати їм більше можливостей для участі в заходах іноземною мовою, у тому числі в інституті, надати можливість практики та участі в конференціях за кордоном, участі в «літніх школах», стимулювати навчання «автоматами» з дисциплін, які вивчають іноземною мовою, надати навчально-методичне забезпечення дисциплін іноземною мовою, розпочати вивчення дисциплін іноземною з першого курсу, надавати студентам електронні презентації лекцій, підбір викладачів, які в повному обсязі володіють іноземною мовою, а не частково.

Викладачі ж висловили бажання продовжити запровадження вивчення дисциплін іноземною мовою, активізувати цей процес, продовжити запровадження вивчення окремих дисциплін іноземною мовою, напрацювати та розмістити в електротетці навчально-методичні матеріали іноземною мовою, поповнити бібліотеку сучасною навчальною літературою іноземною мовою, особливо з міжнародного менеджменту, поширити експеримент на вивчення дисциплін німецькою мовою, запровадити диференційований підхід до формування академічних груп уже з першого курсу.

Усі побажання враховано, обговорено і винесено певні ухвали. Так, згідно з рішенням вченої ради інституту (протокол № 7 від 24 лютого 2010 року) з наступного навчального року планується продовжити цей експеримент. Тобто буде продовжено викладання дисциплін іноземною мовою на IV курсі, сформовано академічні групи обдарованих студентів на I та V курсах уже під час роботи приймальної комісії. А з урахуванням навчальних і наукових досягнень студентів та на підставі

тестування з англійської мови будуть сформовані аналогічні групи з викладанням декількох дисциплін англійською мовою на II та III курсах.

Зазначимо, що робота із виявлення обдарованої молоді в ХІБС ведеться постійно. Так, 2006 року тут створено та діє спеціальна база даних «Обдарованість». Списки обдарованих студентів формують за вихідним рівнем знань, за результатами семестрового контролю знань, результатами наукового та виховного напрямів роботи.

Диференційований підхід до формування академічних груп з точки зору роботи з обдарованою молоддю вважають виправданим більшою мірою і досить ефективний 82% опитаних студентів і викладачів, швидше виправданим, з незначною ефективністю – 18%. Жоден із реципієнтів не назвав експеримент швидше невиправданим з точки зору ефективності та взагалі невиправданим і неефективним. Тож уже це можна назвати позитивом, підґрунтям для продовження експерименту та його вдалих результатів.

Лариса КОЗАНКЕВИЧ.

Результати першого етапу Всеукраїнської студентської олімпіади

В Університеті банківської справи Національного банку України (м. Київ) завершився I етап Всеукраїнської студентської олімпіади. Інформація про розподіл місць між студентами – у цьому матеріалі.

Найбільшу кількість призових місць здобули студенти ЛІБСу: 8 перших місць, 7 других і 6 третіх.

Гарні результати і в ХІБСі: 4 перших місця, по 7 – других і третіх.

ХІБС має 3 перших місця, 2 – других і 5 – третіх.

Якщо зробити підбірку розподілу місць за спеціальностями, то результати такі.

Зі спеціальності «Облік і аудит» ХІБС виборов перше місце, ЛІБС – друге, ХІБС – третє.

Зі спеціальності «Банківська справа» ХІБС виборов перше і третє місця, ХІБС – друге.

Зі спеціальності «Фінанси» ХІБС виборов перше місце, ХІБС – друге і третє.

Зі спеціальностей «Економічна кібернетика», «Культурологія» і «Безпека життєдіяльності» усі призові місця посів ЛІБС.

Зі спеціальності «Українська мова» ЛІБС виборов перше місце, ХІБС – друге, ХІБС і ХІБС – третє.

Зі спеціальності «Політологія» ЛІБС виборов перше та друге місця, ХІБС – друге, ХІБС – третє.

Зі спеціальності «Іноземна мова (англійська)» ХІБС виборов перше місце, ЛІБС – друге, ХІБС – третє. Зі спеціальності «Іноземна мова (німецька)» ЛІБС виборов перше місце, ХІБС – друге, ХІБС – третє. Зі спеціальності «Іноземна мова (французька)» ЛІБС виборов перше і третє місця, ХІБС – друге.

Зі спеціальності «Математика» ХІБС виборов по два перших і третіх місця, ЛІБС – друге, ХІБС – третє.

Зі спеціальності «Екологія» всі призові місця посів ХІБС.

Зі спеціальності «Економічна інформатика» ЛІБС виборов перше місце, ХІБС – друге і третє місця, ХІБС – друге.

Науковий потенціал молоді

Восьмого квітня у Харкові про-йшла п'ята Міжнародна сту-дентська науково-практична конференція «Наукові до-слідження молоді – вирішен-ню проблем європейської інтеграції», у рамках якої про-йшов II етап Всеукраїнського конкурсу студентських робіт зі спеціальності «Банківська справа».

У роботі конференції взяли участь 400 студентів із 61 вишу України, серед яких 29 студентів, 25 робіт яких рекомендовано до участі у II турі Всеукраїнського конкурсу студентських наукових робіт із природни-чих, технічних і гуманітарних наук зі спеціальності «Банківська справа».

Другий тур Конкурсу пройшов у формі пленарного засідання підсумкової науково-практичної конференції «Наукові дослідження молоді – вирішенню проблем європейської інтеграції». У ньому взяли участь 280 учас-ників конференції.

Процес захисту робіт передбачав можливість задати питання до доповідача, чим охоче користувалися слу-хачі.

Під час роботи секцій розглядали проблеми ефективного міжнародного спілкування та міжкультурної взаємодії, актуальні проблеми прав людини, правової системи та держави, екологічної безпеки держави, соціально-економічні аспекти міжнародної інтеграції України в контексті глобалізаційних процесів. Крім того, учасники конференції обговорили проблеми оподаткування підприємницької діяльності, розвитку фінансової та банківської систем в умовах адаптації України до економічного європейського простору та сучасні напрями розвитку менеджменту і маркетингу в Україні тощо.

За результатами оцінювання 25 робіт, які отримали більшість балів, нагороджені: 5 робіт – дипломами I ступеня, 10 робіт – дипломами II ступеня, 10 робіт – дипломами III ступеня. Студенти-переможці також нагороджені цінними подарунками (науковою літературою видавництва Університету банківської справи Національного банку України).

Науковий відділ ХІБС УБС НБУ.

Студенти ІМПО УБС НБУ взяли участь у X Всеукраїнській науковій конференції аспірантів і студентів «Теоретичні та прикладні аспекти розвитку фінансових систем»

25–26 березня, уже традиційно, на базі Львівського інституту банківської справи УБС НБУ відбулася X Всеукраїнська наукова конференція аспірантів і студентів «Теоретичні та прикладні аспекти розвитку фінансових систем». Поряд з ЛІБС УБС НБУ співorganizаторами конференції стали Інститут економіки і менеджменту НУ «Львівська політехніка», Феодосійська фінансово-економічна академія Київського університету ринкових відносин та кафедра теоретичної та прикладної статистики ЛНУ імені Івана Франка.

У конференції взяли участь близько 150 студентів, серед яких були представники НУ «Кієво-Могилянська академія», Тернопільського національного економічного університету, Crakow University of Economics, ЛНУ імені Івана Франка, Феодосійської фінансової академії, Українського державного університету фінансів та міжнародної торгівлі, НУ «Львівська політехніка», Білоруського державного економічного університету, Донецького університету економіки і права, Кременчуцького державного університету імені М. Остроградського, ДВНЗ «Українська академія банківської справи НБУ», Львівської комерційної академії, Польського державного університету, Kaunas University of Technology, Дніпропетровського національного університету імені О. Гончара, всі інститути УБС НБУ.

Інститут магістерської та післядипломної освіти УБС НБУ (м. Київ) на конференції представляли студенти групи 501-БСМ Євген Ковалюк та Ярослав Омельчук, студенти групи 505-Ф Олег Карпенко та Юлія Пинзеник та групи 509-ОАм Катерина Ізотова та Оксана Коваль.

За підсумками конференції дипломом III ступеня було відзначено Олега Карпенка, який виступив із доповіддю на тему «Перспективи застосування ісламських фінансових інструментів фінансово-кредитними установами України», і дипломом I ступеня – Ярослава Омельчука, який виступив із доповіддю «Перспективи банківської системи України в посткризовий період: соціальний аспект».

Наш кор.

Підсумкова студентська науково-практична конференція

З метою активізації наукової діяльності студентів, за результатами першого етапу Всеукраїнського конкурсу студентських наукових робіт із природничих, технічних і гуманітарних наук у 2009–2010 рр., 28 квітня на базі Інституту магістерської та післядипломної освіти Університету банківської справи Національного банку України (м. Київ) проведено підсумкову студентську науково-практичну конференцію. Участь у роботі конференції взяли студенти та наукові співробітники УБС НБУ.

Режим роботи конференції передбачав пленарне засідання та роботу в секціях. На пленарному засіданні виступили з доповідями переможці.

Студенти ЛІБС УБС НБУ: Марія Огерчук («Капіталізація банків України в умовах руху іноземного капіталу»), Тетяна Вантух із ЛІБС УБС НБУ («Вплив ціннісних орієнтацій на фізичну підготовленість студентів ВНЗ економічного профілю»). ЧІБС УБС НБУ представляли студенти: Сергій Піскун (наукова робота «Оцінка інвестиційного ризику банку методами нелінійної динаміки»), Олег Першин («Державна політика щодо запобігання використанню фінансово-кредитної системи для фінансування тероризму»), Ольга Передерій («Джерела фінансування підприємств в Україні в період нестабільності на фінансових ринках»).

Від ХІБС УБС НБУ доповіді представили: Євген Будилко («Капітал та його роль у забезпеченні фінансової стійкості банку»), Лілія Нічик («Сучасні методика оцінки кредитоспроможності позичальників та їх удосконалення»), Ганна Царевська («Модель оптимального управління активами страхових компаній»), Олена Лічмаровська і Ганна Мірончук («Моделювання та організація проведення реінжинірингу бізнес-процесів у банківській системі»), Тетяна Ромась («Формування в Україні

системи соціальної відповідальності бізнесу»).

Після пленарного засідання робота конференції продовжувалася в секціях: «Теоретичні та прикладні проблеми фінансів, обліку та банківництва», «Загальноекономічні засади розвитку маркетингу та менеджменту фінансово-кредитної сфери» і «Соціально-гуманітарний та інформаційний розвиток трансформаційної економіки».

Розглядали такі теми: «Підвищення ролі управлінського обліку в банківській діяльності», «Банківські об'єднання: практика злиття та поглинання в умовах кризи», «Заощадження та інвестиції: особливості їх формування в Україні», «Місцевий бюджет: його значення

і роль у соціально-економічному розвитку території», «Вибір методу мінімізації фінансових ризиків підприємства», «Організація системи мотивації персоналу в умовах світової економічної кризи», «Організація роботи з розвитку персоналу в банківських установах України в умовах виходу з кризи», «Рекрутингові агентства на теренах України: історія і сучасність», «Формування довіри вкладників банківських установ», «Реінжиніринг бізнес-процесів банківської установи», «Експортно-імпортна політика України в умовах світової економічної кризи», «Іноземний капітал у банківській системі України», «Іноземне інвестування: стан і перспективи розвитку в Україні» та інші.

Під час роботи секцій виступали переможці першого університетського етапу конкурсу студентських наукових робіт.

Наприкінці роботи конференції відбулося нагородження найкращих доповідачів почесними грамотами і дипломами I, II та III ступенів.

За інформацією прес-центру УБС НБУ.

Золотий фонд банківської системи України

12 квітня Львів гостинно приймав студентів зі всіх куточків України на традиційне проведення в ЛІБСі другого етапу Всеукраїнської студентської олімпіади зі спеціальності «Банківська справа». Усього на олімпіаду прибули 60 учасників із різних вишів країни.

13 квітня проведено перший тур у формі бліц-турніру, умова якого – дати усні відповіді на запитання за дві хвилини. Ураховувалися знання понятійного апарату, законодавчих і нормативних документів, орієнтація в сучасних питаннях розвитку банківського сектору економіки. Бліц-турнір проходив у формі прилюдного виступу. Підготовлено 79 питань, які учасники обирали самостійно. Кожному надавалося 2 хвилини на підготовку і виступ, які оцінювали члени журі за критеріями: логічність викладення, використання понятійного апарату, знання інструктивного матеріалу.

Того ж дня відбувся другий тур – тестування. Учасники дали відповіді на 50 запропонованих питань із базових дисциплін. Тестові завдання перевіряли декілька членів журі з метою виключення помилок при підрахунку балів.

14 квітня стартував третій тур. Умова туру – виконання письмового завдання, що складалося з проблемно-дискусійних теоретичних питань і ситуаційних практичних завдань. При оцінці відповіді враховували фаховий рівень підготовки учасників, оригінальність та обґрунтованість рішення.

У рамках культурної програми для учасників олімпіади проведено автобусну екскурсію по Львову та концерт-зустріч зі студентами Львівського інституту банківської справи УБС НБУ.

15 квітня став днем підбиття підсумків олімпіади та нагородження учасників і переможців.

Для оцінювання знань студентів було сформовано журі у складі 19 осіб (голова журі – М. Л. Лапішко, к. е. н., доцент, декан факультету банківської справи та інформаційних технологій ЛІБС УБС НБУ), мандатну (голова – М. В. Рисін, к. е. н., доцент кафедри банківської справи ЛІБС УБС НБУ) та апеляційну (голова – О. П. Павлишин, доцент, к. е. н., доцент кафедри банківської справи ЛІБС УБС НБУ) комісії.

Як зазначив завідувач кафедри банківської справи професор Ростислав Анатолійович Слав'юк, загалом усі учасники олімпіади показали достатньо високі знання зі спеціальності. За загальними підсумками, 11 учасників набрали більш ніж половину можливих балів. Найкраще показали себе студенти ДВНЗ «Українська академія банківської справи НБУ» (м. Суми), Університету банківської справи НБУ (м. Київ), Київського національного університету ім. Тараса Шевченка, ДВНЗ «Київський національний економічний університет ім. Вадима Гетьмана», Одеського державного економічного університету.

Найкраще студенти впоралися з тестовими завданнями. За результатами 29 учасників із 64-х одержали більш ніж 50% балів із можливих. Найгіршими були відповіді на друге практичне завдання щодо складання балансу банку та визначення впливу факторів на мультиплікатор капіталу, де 21 учасник одержав менше ніж 25% з можливих балів. Це свідчить про недостатнє знання нормативних документів та вимог Міжнародних стандартів фінансової звітності.

Призовий фонд цього року був доволі розмаїтий, а за перші місяці – ексклюзивний. За I, II та III місяці переможці отримали зливки золота від основного спонсора заходу – Національного банку України. Такий вибір – цілком мотивований, адже переможці олімпіади з банківської справи – золотий фонд вітчизняної банківської системи.

Переможцем олімпіади став Олексій Качаєв, студент ДВНЗ «Українська академія банківської справи НБУ» (м. Суми). Друге місце виборола студентка цього ж вишу Марина Мішеніна та Юлія Карпій (ДВНЗ «Київський національний економічний університет ім. Вадима Гетьмана»). Третє місце поділили Максим Раздорозний (Одеський державний економічний університет), Оксана Мороз (Університет банківської справи НБУ, студентка ЧІБС УБС НБУ) та Сергій Подоляк (Київський національний університет імені Тараса Шевченка).

За перемогу в номінаціях студентам вручали призи від львівських банків: «Львів», «Фінанси і кредит», «Райффайзен Банк Аваль», ОTR-Банк, Ощадбанк, «Надра», «ІндексБанк» та «Брокбізнес Банк». Спонсором також виступила КС «Галичина».

Л. КОЗАНКЕВИЧ.

Кращий за професією

21 квітня на кафедрі обліку і аудиту ХІБС УБС НБУ проведено конкурс «Кращий за професією».

На конкурс представлено сім науково-дослідних робіт, автори яких – студенти п'ятого курсу спеціальності «Облік і аудит».

Науково-дослідні роботи студентів, представлені на конкурс, оцінювала компетентна комісія, яка складалася із головних бухгалтерів та працівників планово-економічних відділів харківських підприємств, за такими критеріями:

- оригінальність і творчий підхід;

- рівень ерудованості, аргументованість відповідей на запитання;
- якість презентації;
- якісне використання методів і моделей у ході дослідження;
- реальність та обґрунтованість пропозицій;
- дотримання регламенту (виступ до 10 хвилини).

Комісія визначила переможців, нагородивши учасників дипломами:

I ступеня – І. Кострикіна (52-ОА-м);

II ступеня – Л. Набережних (52-ОА-м);

III ступеня – О. Найпак (52-ОА-м).

Конкурс у Донецьку

Цього року другий етап Всеукраїнського конкурсу студентських наукових робіт із гуманітарних, природничих та математичних дисциплін за напрямом «Світове господарство і міжнародні економічні зв'язки» уже вдруге пройшов у Донецькому національному університеті економіки та торгівлі ім. М. Туган-Барановського.

Слід одразу зазначити, що підсумкову конференцію організовано на дуже високому рівні.

Оргкомітет подбав про сприятливі умови для плідної праці, зокрема чітко визначив регламент і розподіл за секціями в іменному порядку, організацію та порядок роботи.

Учасники конкурсу основну увагу приділили питанням євроатлантичної інтеграції (що дало змогу виділити цей напрям в окрему секцію), економічної безпеки України та інвестиційно-інноваційній діяльності. Засідання секцій проходили в доброзичливій атмосфері, велися жваві дискусії. Після засідання секцій і обідньої перерви відбулася екскурсія до перлини Донецька – «Донбас-Арени». Всі були вражені цим футбольним красенем і отримали безліч яскравих вражень. У прес-центрі «Донбас-Арени», де зазвичай проводяться прес-конференції, учасникам було вручено дипломи та грамоти. На цьому конкурс було завершено, утім він залишив багато гарних спогадів про університет і Донецьк.

Олег ПЕРШИН,
студент групи ФК-1-07.

В УБС НБУ визначено переможців

Конкурсу на кращого студента Університету у 2009/2010 н. р.

У номінації «Навчання» – Марія Огерчук, студентка Львівського інституту банківської справи УБС НБУ (диплом I ступеня), Олена Лаврова, студентка Черкаського інституту банківської справи УБС НБУ (диплом II ступеня), Юлія Плотницька, студентка Інституту магістерської та післядипломної освіти УБС НБУ (диплом III ступеня), Євген Будилко, студент Харківського інституту банківської справи УБС НБУ (диплом III ступеня).

У номінації «Професійна підготовка» – Наталія Квітка, студентка Черкаського інституту банківської справи УБС НБУ (диплом I ступеня), Максим Римар, студента Львівського інституту банківської справи УБС НБУ (диплом II ступеня), Катерина Лебединська, студентка Інституту магістерської та післядипломної освіти УБС НБУ, і Ганна Царевська, студентка Харківського інституту банківської справи УБС НБУ (дипломи III ступеня).

У номінації «Науково-дослідна робо-

та» – Олег Першин, студент Черкаського інституту банківської справи УБС НБУ (диплом I ступеня), Олег Карпенко, студент Інституту магістерської та післядипломної освіти УБС НБУ (диплом II ступеня), Олена Лічнарівська, студентка Харківського інституту банківської справи УБС НБУ, і Олексій Плетньов, студент Львівського інституту банківської справи УБС НБУ (дипломи III ступеня).

У номінації «Громадська робота» – Ярослав Омельчук, студент Інституту магістерської та післядипломної освіти УБС НБУ (диплом I ступеня), Надія Вуйченко, студентка Черкаського інституту банківської справи УБС НБУ (диплом II ступеня), Анна Мосесова, студентка Львівського інституту банківської справи УБС НБУ, і Антоніна Вінниченко, студентка Харківського інституту банківської справи УБС НБУ (дипломи III ступеня).

У номінації «Культурно-масова робо-

та» – Олег Першин, студент Черкаського інституту банківської справи УБС НБУ (диплом I ступеня), Андрій Діхтяр, студент Черкаського інституту банківської справи УБС НБУ (диплом II ступеня), Вікторія Нетахата, студентка Інституту магістерської та післядипломної освіти УБС НБУ, і Володимир Чижович, студент Львівського інституту банківської справи УБС НБУ (дипломи III ступеня).

У номінації «Спортивно-масова робота» – Костянтин Подчесов, студент Харківського інституту банківської справи УБС НБУ (диплом I ступеня), Іван Огольцов, студент Інституту магістерської та післядипломної освіти УБС НБУ (диплом II ступеня), Микола Єременко, студент Черкаського інституту банківської справи УБС НБУ, і Богдан Кужій, студент Львівського інституту банківської справи УБС НБУ (дипломи III ступеня).

Вітаємо!!! Це, звичайно, – не перша перемога у вашому житті і, упевнені, – не остання!!!

Інтелектуальна гра «Ерудит – 2010»

23 квітня студентські наукові клуби «Банкір», «Еврика», «Фінансист», «Дослідник», «Sife», «Міжнародний» ХІБС УБС НБУ змагалися задля визначення найерудованіших студентів. Саме того дня відбулася інтелектуальна гра «Ерудит – 2010».

Інтелектуальна гра була дуже активною та цікавою – учасники, глядачі та журі були просто в захопленні від рівня підготовки учасників.

Гра складалася з трьох турів. У першому турі команди презентували свої наукові клуби. У другому – відповідали на запитання від представників наукових клубів. III тур – брейн-ринг, учасники відповідали на запитання журі.

Усі учасники гри показали високий рівень інтелектуальних здібностей.

За підсумками гри визначено переможців:

I місце – науковий клуб «Банкір».

II місце – науковий клуб «Фінансист».

III місце – науковий клуб «Sife».

Найкращою презентацією клубу визнано презентацію клубу «Еврика».

Учасників інтелектуальних змагань нагородили подяками, а переможці отримали грамоти та медалі.

Вітаємо переможців і всіх учасників гри! Бажаємо їм творчого натхнення та подальших успіхів у своїх досягненнях.

Наш кор. у ХІБС УБС НБУ.

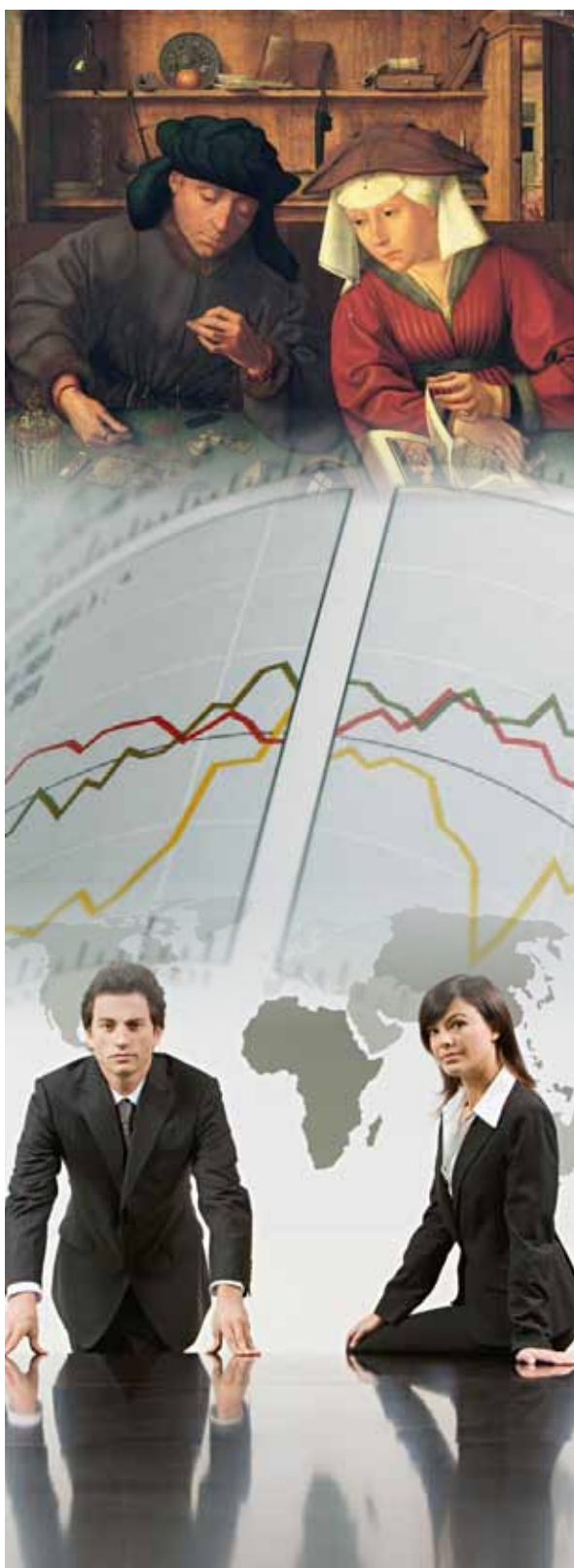

15–17 квітня в Києві в приміщенні Центру ділового та культурного співробітництва «Український дім» відбулася виставка «Освіта та кар'єра – Абітурієнт 2010». У роботі виставки взяли участь представники вищих навчальних закладів України та світу, міжнародних організацій і освітніх агенцій, які презентували на огляд громадськості найкращі освітянські досягнення, інноваційні проекти, прогресивні педагогічні технології. Загальна кількість відвідувачів – близько 8 тисяч осіб. Участь у виставці взяв і Університет банківської справи Національного банку України.

Від лихварів до банкірів

З ДНЕМ БАНКІРА!

День банківських працівників – свято, що відзначається не так давно, але воно нас тішить. І не лише тому, що це наше професійне свято, а й тому, що безпосередню причетність до його появи в українському календарі мають науковці Університету банківської справи НБУ та особисто ректор Тамара Смовженко.

Хтось із мудреців сказав, що в нашому житті є дві великі таємниці – любов і гроші.

Любов ми зберігаємо в наших серцях, а схованкою для грошей слугує таке диво, як банки.

Щоправда, до банкірів ставлення людей двояке, як до лікарів: ображаються, сварять і, у той же час, жити без них не можуть.

Мабуть, репутацію банкам зіпсували ще лихварі, котрі стягували дуже високу плату за користування кредитом і не звертали уваги на фінансові можливості позичальника. Історики твердять, що саме лихварство було первинною формою банківництва і виникло тому, що одні особи мали в користуванні певні лишки грошей, а інші потребували їх для оплати своїх видатків. Негативне ставлення людей до лихварства породжене також прагматичним сприйняттям багатства, тобто здебільшого вважалося, що джерелом багатства є наявність грошей. І, зрозуміла річ, необхідність повернення людьми кредиту з «лихвою» викликала обурення і супроводжувалася гнівом на лихварів.

У стародавньому світі лихварів прирівнювали до злодіїв і вбивць, а давні римляни казали, що лихвар – гірший за вбивцю. Делікатніше відгукувався про банкірів американський письменник Марк Твен (чи й не перший гуморист у світовій літературі): «Банкір – це людина, яка позичить вам парасольку в сонячну погоду, щоби забрати її, коли зазедве почнеється дощ».

Жарти жартами, а без банківської системи будь-яка країна зі суверенної перетворюється на сувенірну. Бо то атрибут державності як такої. Адже саме завдяки банківській системі розвивається економіка країни.

Отже, готувати фахівців банківської справи – місія почесна й архіважлива. Саме завдяки підвищенню їхньої майстерності розвивається така важлива галузь, як банківництво, що є підмурівком держави.

Тож усіх причетних до банківської системи хочеться сердечно привітати з професійним святом – Днем банківських працівників і побажати міцного здоров'я, невичерпної життєвої енергії, сил та наснаги для здійснення всіх найсміливіших планів і задумів, щоденної фінансової стабільності та процвітання. Нехай прихильною до вас буде доля, а кожен день сповнений розумінням і підтримкою близьких та колег. Добра і щастя вам і вашим близьким!

Анатолій ГОРБІВНЕНКО,
завідувач сектору
комп'ютерної підготовки видань
видавництва УБС НБУ.

Студенти ІМПО УБС НБУ відвідали святі місця Почаївської лаври

8–9 травня студенти Інституту магістерської та післядипломної освіти Університету банківської справи Національного банку України в рамках культурно-виховної поїздки відвідали м. Львів та визначні місця Почаївської лаври Тернопільської області.

Поїздку організувала Рада студентського самоврядування ІМПО УБС НБУ за сприяння адміністрації та капелана Університету банківської справи о. Петра.

Під час поїздки студенти ознайомилися із визначними культурно-архітектурними пам'ятками стародавнього міста Львова та отримали можливість поспілкуватися на релігійну тематику з капеланом УБС НБУ о. Петром.

Дев'ятого травня студенти відвідали Почаївську лавру. У рамках екскурсійної програми ознайомилися з історією найбільш визначних православних святинь України: церкви Успіння Пресвятої Богородиці, ікони Почаївської Божої Матері, Троїцької церкви та дзвіниці лаври.

Також неабияке захоплення в студентів викликало відвідання озера св. Анни, утвореного з цілющого джерела неподалік Почаєва. Незважаючи на низьку температуру води, більшість студентів наважилися скупатися в ній.

Студенти висловлюють вдячність адміністрації Інституту магістерської та післядипломної освіти за організовану поїздку та керівництву Львівського інституту банківської справи УБС НБУ за гостинний прийом.

Ярослав ОМЕЛЬЧУК,
голова РСС УБС НБУ.

За чисте довкілля

Студенти Черкаського інституту банківської справи УБС НБУ розпочали акцію «За чисте довкілля». Акція організована студентською радою навчального закладу і проводиться на території Черкаського пансіонату ветеранів війни та праці. Суть її в тому, що студенти прибирають територію пансіонату.

Студенти допомагають мешканцям пансіонату не вперше – торік пансіонат відвідав із концертною програмою молодіжний центр Черкаського інституту банківської справи, загалом же співпраця між студентами навчального закладу та пансіонату триває з 2007 року.

«Основна мета акції – допомогти ветеранам війни та праці, – розповіла керівник студентської ради ЧІБСУ Надія Вуйченко. – Їм важлива наша турбота, і ми допомагаємо їм у тому, що вони нас просять. Цього року вони попросили нас прибрати територію пансіонату». За словами Н. Вуйченко, подібні акції добрі і для самих студентів: безпосередньо беручи участь у допомозі тим, хто їй справді потребує, молодь вчиться соціальної відповідальності, принципів якої дотримуватиметься і в подальшому житті.

Цей ювілей – не підсумок, а старт нових ідей!

«Ми повинні стати українським Оксфордом», – ректор УБС НБУ, професор Тамара Смовженко.

Начальник управління освіти ЛОДА Павло Хобзей: «Ви ставите високі стандарти, а ваші досягнення і здобутки підхоплюють інші виші».

Міський голова Львова Андрій Садовий: «Неперевершена і унікальна аура міста Лева відчувається і відображається у вашому навчальному закладі – тут панує аура родинності, шляхетність і висока моральна культура».

Академік – секретар відділення педагогіки і психології професійно-технічної освіти Академії педагогічних наук Ніна Ничкало: «ЛІБС – один із семи найстаріших вишів Львова. У вас було сім етапів, сім реорганізацій, позначених поступом. У вашому виші завжди були і залишаються в пошані наука і педагогіка».

У травневі дні, що майже збіглися в часовому просторі з відзначенням усім банківським світом свого професійного свята – Дня банківських працівників та вшануванням традиції відмічати в ці дні Свято ощадності, у Львівському інституті банківської справи УБС НБУ панувала святкова атмосфера – колектив вишу святкував 70-літній ювілей заснування своєї альма-матер. Уже з 11 травня тут проходили заходи з приводу такої важливої нагоди – відслужено молебень у Домініканському соборі Львова, відкрито оновлений та доповнений новими подіями та експонатами музей історії ЛІБС УБС НБУ, презентовано ретроальбоми випускників інституту «Ми вами пишаємося», випускники-банкіри провели для студентів вишу майстер-класи та цікаві лекції, у холі третього корпусу відкрито фотовиставку Сергія Смирнова «10 років з вами», виставку видань науково-педагогічних працівників та студентів інституту. Також відбулися презентації кафедр – фінансів, обліку і аудиту, банківської справи, економічної кібернетики, економіки та управління персоналом.

У ході святкування проведено флеш-моб біля Львівської опери, в якому було задіяно 250 студентів-першокурсників спільно з духовим оркестром Академії сухопутних військ імені Петра Сагайдачного.

Хоча, зазначимо, до визначальної події готувалися в інституті ще задовго до офіційних святкувань – упорядкували бібліографічний покажчик «Творчий доробок викладачів ЛІБС УБС НБУ»; творча група (науковці і ветерани) створила унікальне видання – «Літопис ЛІБС УБС НБУ», куди увійшли архівні матеріали, дослідження розвитку та становлення вишу з часів королеви Ядвіги до наших

днів; розроблено та виготовлено ювілейну медаль інституту... І от кульмінаційний момент – святковий урочистий концерт із нагоди ювілею.

У першому ряду – ветерани, почесні пенсіонери, котрі у свій час своєю творчою, самовідданою працею творили навчальний заклад, створювали те унікальне обличчя, яке виш зберігав, разом із традиціями, упродовж усіх років діяльності. Слова вдячності за їхні працю, трудовий подвиг і щоденну копітку працю на благо інституту раз у раз звучали зі сцени, так само як і слова про те, що ЛІБС УБС НБУ – унікальний вищий навчальний заклад, найкращий у Галичині в царині банківського профілювання, виш, якому на долю випало багато рубіконів, змін, невпинного руху, але й випало бути першим – інновації, започатковані та впроваджені тут, підхопили інші виші країни...

Ведучі святкової програми (до слова, таких заходів було два. Перший – в актовому залі ЛІБСу, другий – урочиста академія в Оперному театрі) повели глядачів захоплюючими своєю силою до життя та прагненням творити сторінками історії навчального закладу. Театралізовані сценки, мультимедія, пісні і танці за участі студентів ЛІБСу – учасників молодіжного центру ЛІБСу, студентів Університету (Інституту магістерської та післядипломної освіти, Черкаського та Харківського інститутів у структурі Університету банківської справи Національного банку України) показали гостям нове обличчя ЛІБС УБС НБУ – майбутні банкіри ж бо є самобутніми, талановитими, творчими особистостями!

На святкування 70-річчя ЛІБС УБС НБУ прибуло багато гостей – випускників, банкірів, ділових партнерів, друзів і колег, а також представники обласної

та міської влади. Атмосфера – святково-родинна. Теплі слова привітань, спогади, нагородження, нові плани... Заступник Голови НБУ Павло Миколайович Сенищ зауважив, що вже втретє святкує з ЛІБС його ювілей. «У мене навіть склалося враження, що я ніби тричі закінчив цей навчальний заклад, – жартує банкір. – Ви (ЛІБС УБС НБУ) розвиваєтеся й крокуєте в майбутнє широкими кроками, не семимильними, але достатньо широкими».

Серед гостей – закордонні партнери інституту, зокрема – Генеральний консул Республіки Польщі у Львові Гжегош Опалінські, професори з Краківського економічного університету, член правління Національного банку Польщі (м. Варшава) Здіслав Сокаль, представники вищої ланки банку РКО BP SA (Республіка Польща), Вищої банківської школи в м. Познані, Державної вищої професійної школи в м. Ярославі (Республіка Польща), Об'єднання економічних шкіл № 2 (Республіка Польща) – із цим польським вишем ЛІБС УБС НБУ підтримує тісні зв'язки 20 років, це перший закордонний партнер ЛІБСу, гості з Пінська – Поліського державного університету Національного банку Республіки Білорусь, Фінансової академії при Уряді Російської Федерації.

Загалом, у святкуваннях узяли участь не одне покоління випускників зі всіх куточків України. Щодо географії часового простору випусків, то на свято прибули 39 випускників 1950–1970 років, 129 випускників 1971–1990 років, 97 випускників 1991–2000 рр. і 140 – 2001–2009 років. Дуже приємно, що взяти участь у святкуваннях приїхали випускники-ветерани – 1952, 1953, 1956 років. А цікавим і дуже приємним фактом є той, що випускники 1963 року з'їхалися до Львова зі всього СНД (розподіл після закінчення навчання в Ярославському вищому військовому фінансовому училищі розкидав їх по території всього СРСР. У цьому навчальному закладі випускники обліково-кредитного технікуму здобували вищу освіту).

Управління Національного банку України в Закарпатській, Волинській, Рівненській, Чернівецькій, Херсонській, Кіровоградській, Тернопільській, Івано-Франківській та Львівській областях відрядили на святкування цілі групи випускників інституту (тільки в Управлінні

НБУ у Львівській області працюють 87 випускників ЛІБС УБС НБУ, а в апараті головного банку України – 130 випускників ЛІБСу). Колишні студенти з цікавістю та задоволенням переглядали фільм про інститут, ретроальбоми випускників, зустрічалися та спілкувалися зі своїми улюбленими викладачами.

Звичайно, що студенти не могли не висловити слова вдячності своєму навчальному закладові, особливо ж – своїм викладачам. Голова Студентської дорадчої ради інституту Анна Мосесова та її заступник Назар Бермес оголосили результати конкурсу «Найкращий викладач ЛІБС УБС НБУ – 2010». Номінацію «Найвимогливіший викладач» студенти присудили Оксані Володимирівні Босак, «Викладач-новатор» – Наталії Юріївні Олійник, «Викладач-практик» – Оксані Петрівні Кундрі-Висоцькій, «Викладач-партнер» – Катерині Федорівні Телюк, а «Улюбленим викладачем» студенти номінували Василя Назаровича Гладунського. Ректора ж Університету банківської справи НБУ студенти номінували «Берегинею ЛІБС УБС НБУ».

Студенти виголосили звернення до наступних поколінь:

«Ми щасливі тим, що навчаємося в найпрестижнішому виші нашої країни. Ми дякуємо керівництву ЛІБС УБС НБУ, УБС НБУ та Національному банку України за те, що для нас створено всі умови для навчання, проживання та дозволя. Ми пишаємося тим, що наш заклад іде в ногу з часом, що до наших студентських ініціатив ставляться з розумінням та підтримкою, за християнське виховання, за розвиток талантів і за роботу з обдарованою студентською молоддю, за популяризацію благодійних акцій, за те, що ми завжди разом – і в навчанні, і в дозвіллі, за те, що ми маємо можливість їздити за кордон на практику та обмінюватися досвідом, за те, що після закінчення вишу ми отримуємо диплом, який гарантує нам працевлаштування. Ми пишаємося професорсько-викладацьким колективом та обслуговуючим персоналом. За все, за все від студентів Львівського інституту банківської справи УБС НБУ низький уклін!»

Скажіть, чи є ще вищі слова, ніж слова вдячності? ЛІБСе, твої студенти – найкращі, а тому ти – найкращий. А може, навпаки?

Лариса КОЗАНКЕВИЧ.

Президент Західноукраїнської асоціації «Спадщина України» Ірина Квасниця:
«Ви завжди попереду, бо весь час упроваджуєте педагогічні інновації. Ви – відважні, горите самі і запалюєте інших».

Заступник проректора з наукової роботи Фінансової академії при Уряді Російської Федерації Володимир Авдійський:
«Я побачив, як дві жінки (Т. С. Смовженко та Г. Я. Дутка) створили таку атмосферу родинності, тепла й високості, зробили ваш виш таким чудовим, досконалим, виховали багато чудових дітей і випустили їх у світ справжніми фахівцями і Людьми».

Банкір-художник чи художник-банкір? Яка різниця, якщо це – фахівець!

Усі, хто побував у квітні – травні в третьому корпусі ЛІБСу, неодмінно помітили і, упевнена, навіть зупинилися, щоб розглянути уважніше, картини, що прикрасили вестибюль другого поверху. Виставка картин – перша в житті митця-банкіра (чи то банкіра-митця, як завгодно), – потрапила в дуже вдячну аудиторію поціновувачів краси та мистецтва – на цих стінах уже милували око роботи митця Оксани Липи, фотохудожника Сергія Смирнова. Тепер же тут презентував свої твори колишній студент інституту, випускник 2007 року Андрій Мануйленко. Андрій, здобувши в нашому виші фах банкіра, працює в регіональному відділенні «ОТР Банк» в м. Херсоні експертом з роботи з підприємствами малого та середнього бізнесу, є переможцем конкурсу молодих банкірів. Мешкає в Херсоні, тож картини проїхали достатньо довгий шлях, щоб напередодні 70-річчя ЛІБС УБС НБУ постати на суд глядачів. Звичайно ж, ми не оминули такого цікавого факту, та й насправду, картини – дуже гарні, життєрадісні, світлі й енергетично наповнені. Бесіда з автором, котрий уперше «виставив» свої доробки, була цікавою та змістовною. Хоча судити звичайно вам, наші читачі.

– Андрію, я так розумію, малювання, чи то краще сказати писання картин – твоє хобі. Як давно ти з ним живеш?

– Так, дійсно, картини, їхнє створення – моє хобі, моя віддушина і спосіб релаксації. Адже робота в банку пов'язана з цифрами, механічним виконанням інструкцій, спілкуванням із людьми (не завжди доброзичливо налаштованими), відповідальністю за кожен свій крок і вчинок, прийняте рішення. Тож розумова розрядка просто необхідна! Тож коли в середині 2007 року я почав самостійне життя, вийшовши на роботу (працював тоді в Херсонській філії Укрсоцбанку провідним спеціалістом з роботи з підприємствами малого та середнього бізнесу, одночасно закінчуючи магістратуру і пишучи дипломну роботу), я зрозумів, що мені необхідно мати щось, що даватиме розрядку мізкам і моїй уяві. Так народилися мої перші картини.

– Розкажи, як це було вперше? Ти ж, вочевидь, вирішивши малювати, приготувався, продумав концепцію того, що повинно було вилитися на полотно..?

– Так. Пам'ятаю, як купив мольберт, фарби і довго дивився на чисте полотно, перш ніж покласти перший штрих... А щодо концепції, то її немає. Ідея, звичайно, формується в мене в голові, але я не роблю ескізів, а зразу, без надмірної підготовки, «сходу» втілюю її в малюнок. Це виходить спонтанно, якимось невимушено... Я просто наздоганяю свою уяву...

– Так, у своїй невеликій колекції, представленій на огляд студентів і працівників, а також гостей інституту, картини виконані різною технікою. Чим ти малюєш?

– Дуже люблю малювати мастихіном. Ця техніка мені найбільше подобається через дуже гарний кінцевий результат, дуже гарна структура виходить.

Техніки, які використовую попри малювання мастихіном, – пензель, пальці. Дуже подобається працювати в поєднанні мочалки і пензля.

Також пробую огранювання контурів готового сухого малюнка якимось гострим предметом, тут потрібна чіткість рухів і рівномірність натиску, щоб не порушити структуру картини. Але власне ця складність мене «заводить» найбільше...

– Андрію, ти десь навчався техніки малюнка, які знання використовуєш, адже, упевнена, не всякий зможе підійти до полотна і, як ти розповідав, зробити перші штрихи, користуючись тільки бажанням і набором потрібних інструментів. У тебе, мабуть, є талант до малювання...

– Можливо, і так. Я не навчався образотворчого мистецтва – вистачило уроків малювання в школі. Але коли вже почав створювати картини, я познайомився з місцевим художником, почав із ним спілкуватися, він навчив мене правил, технологій побудови малюнка, структуризації, подачі образів та об'єктів малюнка. Але навіть тоді, коли це все осягнув і випробував, все одно віддаюся своїй уяві, внутрішньому відчуттю, постійно експериментую. Тож і кольори обираю під образи, а фон, що задає настрій малюнку, задає мій особистий настрій.

– Я так розумію, що малюєш ти у вільний від роботи час...

– Так, саме так і виходить. Після роботи, у вихідні, якщо погана погода. Ось так, через тиждень втілюю на полотно розміром 30 на 40 своє бачення світу в той чи інший момент життя...

– А яка доля твоїх картин?

– Деякі дарую. Одну купили (то був пейзаж над річкою). Решту картин зберігаю на балконі (усього їх 62). А 17-ти випала честь уперше «виставлятися». Після виставки в ЛІБС вони, поповнивши свої ряди, помандрують у Київ, в ІМПО УБС НБУ.

– Картини – твоє єдине хобі?

– Ні! Звичайно, ні. Є ще одне. Це кулінарний портал в Інтернеті – Cookorama.Net (ми його разом із другом створили, є його «адмінами»). Ще дуже люблю відпочинки на природі. Ось останнього разу були на Вінниччині, там на ріці Південний Буг є острів. Ми там рибалили, жили в палатках. Зараз мрію спробувати рафтинг, цікавить мене, що я відчуватиму, на що здатен.

– А як щодо мрій?

– Ще досі живу студентською мрією подорожувати Європою автостопом (свого часу не вийшло – були проблеми з візами).

– Розкажи історію цієї виставки, адже це підтвердження факту, що ти підтримуєш зв'язок з інститутом...

– Так сталося, що в мене склалися доволі дружні стосунки з працівниками деканату банківської справи, ми й досі часто спілкуємося. Власне, під час одного з таких спілкувань і виникла ідея організувати виставку моїх картин. Довго вибирав картини. Хотів представити найкращі, як на мене, свої роботи.

– Ось так плавно ми перейшли власне до виставкового залу для твоєї першої в житті виставки... Поговоримо про твої студентські роки. У тебе були улюблені предмети?

– Це предмет «Детінізація економіки», який вивчав на останніх курсах. Читав професор Ярослав Васильович Грудзевич. Дуже цікаві лекції, багато прикладів з власного досвіду наводив. Жодної лекції не пропустив!

Подобалися пари з вищої математики в Василя Назаровича Гладунського. Вимогливий викладач, дуже «ганяв» нас, примушував вчити, але викладав дуже цікаво! Власне саме Василю Назаровичу вдячний за своє вміння самомотивації, дисциплінування себе.

Англійська мова і Наталія Дмитрівна Красюк. Цікаве викладання! На парах Наталії Дмитрівни було не тільки цікаво, а й весело, вона дуже позитивна як людина. Адаже спілкувалися на парах виключно англійською на дуже багато тем (не тільки про «Велика Британія – це велика країна...»).

– Чи було цікаво вчитися, наскільки багаж знань, здобутий в інституті, тобі допоміг в їхньому практичному застосуванні?

– Якщо я скажу, що мені на 80% було достатньо ходити на лекції та слухати, це можна вважати відповіддю? (Сміється). Теоретично, вважаю, був підготовлений на процентів 90, але на практиці виявилось, що мої знання і навички ледь дотягують до 20%-ї позначки. Та за два місяці (якраз стільки триває стажування) підтягнув свої знання в практиці до 90 процентів.

– Чи були предмети, які ти не любиш?

– Були! То бухоблік. Не зважаючи на гарне викладання цього предмета, він мені був важкий для сприйняття. Дійсно опанував його вже на роботі, принципи осягнув, тільки використавши на практиці.

– Чи змінилося твоє ставлення до фаху банкіра?

– Вочевидь! Поняття «банкір» у студентські роки для мене – престижна робота, достаток, повага. Коли почав працювати, побачив, що дохід – адекватний до навичок і досвіду, ніхто зразу мільйони платити нікому не збирається, як і всюди, треба багато і ретельно працювати, щоб досягти певної віддачі та винагороди.

Засмучує те, що нині в банку більше потрібні не спеціалісти-банкіри, а звичайні продавці, які вміють продати будь-кому банківський продукт. Вважаю, ця тенденція – негативна, може призвести до зменшення кількості досвідчених спеціалістів, призупинення розвитку людини власне як банкіра, а не як продавця. Як показала практика, такий шлях погано закінчується як для банків, так і для працівників.

– Твої враження від сучасного інституту?

– Зміни за три роки разючі! Багато змінилося в кращий бік, умови поліпшилися, стало по-європейському (я був за кордоном, бачив, тож можу порівняти).

– Що для тебе інститут?

– Інститут для мене, а особливо гуртожиток – то школа життя! Я навчився готувати їжу, обслуговувати себе в побуті, самотужки вирішувати свої проблеми, самоорганізації. Можу сказати, що інститут зробив мене (правильніше – гарно довершив справу) як особистість, людину, громадянина, банкіра.

– Дякую за чудову бесіду!

Розмову вела Лариса КОЗАНКЕВИЧ.

«Я не можу не йти в ногу з часом, адже зміни відбуваються щодня, щохвилини, і я хочу бути в центрі подій»

Саме так вважає один із старожилів Харківського інституту банківської справи – Віра Миколаївна КАДНІЧАНСЬКА. Інститут став невід'ємною частиною її життя. Віра Миколаївна прийшла в Харківський обліково-кредитний технікум молодим спеціалістом, і саме тут знайшла своє призначення в житті.

– Віро Миколаївно, сьогодні Ви – досвідчений викладач, а чи могли б уваяти себе в іншій галузі діяльності?

– У своїх мріях я могла бачити себе ким завгодно, тільки не викладачем, але доля розпорядилася інакше.

– А як саме розпочалася Ваша викладацька кар'єра?

– Після закінчення Харківського інженерно-економічного інституту за спеціальністю «Бухгалтерський облік» у мене було два шляхи: я могла працювати економістом на заводі закритого типу, де мене вже чекали, або викладачем у Харківському обліково-кредитному технікумі. Я обрала те, що було ближче до душі.

– Чи все своє життя Ви працювали викладачем?

– Під час своєї кар'єри я змінила декілька посад, найвищою з яких була посада заступника директора, на якій я пропрацювала один рік і повернулась до викладацької діяльності. Через деякий час вирішила спробувати свої сили в іншому напрямі. 1991 року доля мене привела на роботу до банку. Тут я досягла певних висот, але мене все одно манила викладацька робота, тому я знову повернулась до рідних стін коледжу.

– Ви стільки років присвятили викладацькій справі, навчаючи покоління студентів. Чи завжди Вам було цікаво з ними працювати, можливо, Ви хотіли б змінити вікову категорію?

– У мене був досвід роботи зі старшою школою, але мені більш до вподоби робота зі студентами, адже вони самостійні, серйозні, розуміють, чого хочуть досягти в житті, ми розмовляємо з ними однією мовою, тому мені з ними цікавіше.

– А чи відрізняються студенти Вашого покоління від теперішнього і чим саме?

– Звісно! Сучасні студенти дорослішають набагато швидше і активно пристосовуються до всіх змін у нашому швидкоплинному житті. У сучасної молоді

ширші горизонти і більше можливостей самореалізації.

– Ви викладаєте «Облік і аудит у банку», «Фінансовий менеджмент», «Фінансовий моніторинг». Як Ви вважаєте, чим ці предмети допоможуть студентам у професійній діяльності?

– Ці предмети – важливі для кожного, хто прагне досягти висот у банківській сфері, та допомагають зрозуміти суть роботи в банку, а також дозволяють краще орієнтуватися в ній. А студентам необхідно додати свою працелюбність і наполегливість.

– Якими педагогічними методами Ви керуєтеся в процесі навчання?

– Перш за все, я прагну зацікавити студентів до цієї спеціальності, полюбити свою майбутню професію, адже ця спеціальність є досить цікавою та різносторонньою. А для того, щоб мої методи були дієвими, я сама повинна любити свій предмет.

– Які принципи роботи та підходи Ви використовуєте у викладацькій діяльності?

– По-перше, до кожного студента я шукаю свій, індивідуальний підхід, адже кожний студент – це особистість, по-друге, я намагаюся показати ті грані предмета, які цікаві саме цій аудиторії, відповідно до здібностей кожного, по-третє, практичні заняття дають хорошу базу.

– На Вашу думку, у чому особливість Вашої викладацької діяльності?

– Я вважаю, що невід'ємним атрибутом викладання є вміння поєднати теоретичні знання з практикою, для того щоб майбутній спеціаліст міг з упевненістю приступити до своєї справи та досягти найкращих результатів.

– Що б Ви хотіли побажати молодим і перспективним педагогам?

– Я хочу, щоб молоді професіонали шире любили свою справу, прагнули постійно поповнювати свої знання та здобувати практичний досвід. А найголовніше – спонукати студентів до використання наукових досягнень у практиці роботи банків.

Розмову вели

Ю. ЧЕЛИШЕВА та О. ОДАРЧЕНКО,
студентки ХІБС УБС НБУ.

**ВІРА МИКОЛАЇВНА
КАДНІЧАНСЬКА**

Старший викладач кафедри менеджменту ХІБС УБС НБУ (предмети – «Облік і аудит у банку», «Фінансовий менеджмент», «Фінансовий моніторинг»), куратор групи 24-БС.
День народження – 8 вересня 1949 року.
На викладацькій роботі – із 1976 року
з перервою в 5 років.
Стаж роботи куратором – понад 10 років.
Три основні риси як людини і працівника – чесність, порядність, любов до своєї професії.

У вишиванку одягайся і всім щиро усміхайся!

Ще не встигли закінчитися Великодні свята, як у ЛІБСі розпочався «Тиждень української вишиванки», який уже кілька років поспіль організовує СМО «ЛІГА» за підтримки студентського профкому.

Незадовго до цього СДР організувала майстер-клас із розписування писанок. Нестандартні «уроки писачком» проводили Ірина Гасюк і Неля Волянська, які показували, як малювати певні елементи, решта – фантазія і творчість кожного зокрема.

Усі учасники були мегазадоволені, адже повернулися додому не лише з хорошим настроєм і новими знаннями, а й із писанками, зробленими власними руками.

Отож, хто не знає, «Тиждень української вишиванки» проходив із 6 до 9 квітня. Упродовж цього часу наш ЛІБС був схожим на Великодню писанку. Керівництво, викладачі, персонал, студенти – у вишиванках, усюди різні святкові композиції, неймовірна атмосфера. Усі, хто в ті кілька днів були у вишитих сорочках, отримували символічні презенти – шоколадні цукерочки і можливість сфотографуватися з хорошою дівчиною або юнаками, які роздавали ці смаколики. Народ був задоволений і приємно вражений.

«Мені подобається ця традиція, єдине, що хочеться, щоб більше людей, а в

ідеалі – узагалі всі, її підтримували», – запевняла Марічка Савка.

Аня Путря, студентка групи 201-БС, яка приїхала за обміном із Черкаського інституту банківської справи, поділилася з нами такими враженнями: «По-перше, можу сказати, що це дуже класно, тут у ЛІБСі настільки активно студентство слідує за дотриманням традицій українського народу! На жаль, у нас це є в менших обсягах... Я справді думаю, що вдягнувши вишиванку на свята, які безпосередньо пов'язані з нашою культурою, традиціями, ми ніби стаємо ближчі до наших предків, а також наповнюємося відчуттям якоїсь самобутності, почуттям того, що ти – УКРАЇНЕЦЬ, і це класно!!! Можливо, я до того всього ближча тому, що 10 років носила українські народні вбрання, слухала (та і раз-раз слухаю!!!) українські пісні, сьогодні я з усмішкою на устах згадую 10 років членства в народному танцювальному колективі... А іноді так хочеться пережити то все знову!!! Традиція проведення Тижня ВИШИВАНКИ – це класна ідея, тому хай живе ця традиція, а ми, зі свого боку, спробуємо організувати щось таке і в ЧІБСі!!!»

«То був тиждень пам'яті українського національного фольклору, – сказав Василь із другого курсу. – На жаль, не всі студенти брали участь у такому, на

мій погляд, важливого заході. У сучасній молоді панує тенденція, що все українське є немодним. Це стосується не тільки української вишивки. Йдеться про українську музику, звичаї. Наш навчальний заклад – один із небагатьох, який популяризує вишиванку. Я вважаю, що ходили у вишиванці ті люди, яким це близьке за духом, які знають і хочуть довести всім іншим, що українське – це модно. Я б хотів, щоб кожен із нас з гордо піднятою головою говорив: «Я – УКРАЇНЕЦЬ!!!!»

Родзинкою цьогорічних свят стала виставка вишитих картин. Були представлені роботи Н. М. Гайдис, І. Т. Горинь, Н. Ю. Олійник, Т. Свідницького. Надзвичайна краса, я просто в захопленні!

Найкращою групою (яка майже вся була у вишиванках) визнано групу 201-БС (куратор М. В. Рисін). Хто б сумнівався! А подарунком були квитки в аквапарк «Пляж», за які студенти висловлюють щире подяку.

Отже, якщо ви цьогоріч не одягнули вишиванки, то починайте економити на обідах, збирайте грошенята і обов'язково купіть собі вишиту сорочку, аби наступного року з гордістю сказати: «А я у вишиванці!».

Ольга ЧЕПІЛЬ,
студентка групи 201-БС.

Тиждень української вишиванки відбувся не лише у Львові – вишиванки, починаючи з Великодня, носили у всіх інститутах УБС НБУ. До речі, першими їх одягнули напередодні Великодня до «Вечора національної кухні» студенти Харківського інституту банківської справи. А в Черкасах Тиждень української вишиванки провели в останній тиждень квітня – програма передбачала, крім обов'язкового носіння вишиванок, також виставки вишиваних робіт студентів ЧІБС і місцевих народних майстрів, проведення майстер-класів та лекцій з вишивання.

14 квітня 2010 року в нічному клубі «Міленіум» відбулося нагородження переможців конкурсів «Тиждень української вишиванки». Власниками найкращих вишиванок було визнано студентів Володимира Тітка (502-Ф) та Настю Калужну (403-БС). Як призи вони отримали ляльки-мотанки ручної роботи. Серед викладачів найкращу вишиванку мала Надія Гайдис – вона отримала пасхальну писанку ручної роботи (авторська робота із розписаного скла).

Циганський квест у ХІБСі

Міжнародний день циган був заснований на Всесвітньому конгресі циган, що відбувся 8 квітня 1971 року в Лондоні й зібрав представників із 30-ти країн. Тоді цигани світу визнали себе єдиною нетериторіальною нацією й прийняли національні символи – прапор і гімн, заснований на народній пісні «Джелем, джелем». Замість герба цигани використовують певні символи: колесо кибитки, підкову, колоду карт. Такими символами, зазвичай, прикрашають циганські книги, газети, журнали та сайти, один із цих символів, звичайно, входить у логотипи заходів, присвячених циганській культурі.

Дев'ятого квітня студенти Харківського інституту банківської справи УБС НБУ відсвяткували «Міжнародний день цигана». Участь у грі взяли три збірні команди першого, третього і четвертого курсів. Розпочалася гра з ранкової презентації команд. Потім на перервах між заняттями команди проводили конкурси: на оригінальність виманювання грошей (гадання, музичні номери тощо), караоке з викладачами та постановку циганського танцю. Наприкінці дня, після пар, було організовано вечірку, на якій було продемонстровано танцювальні навички команд та остаточно визначено переможців конкурсів. Перемогу здобула збірна команда четвертого курсу.

Оксана БЕЛЕНКОВА: «Як виявилось, серед наших студентів циган вистачає! І заспівати, і станцювати, навіть поворожити вміємо! Цікавий квест, влаштований студрадою, на півдня перетворив інститут на циганський табір: спочатку учасники мали зібрати якомога більше грошей за «циганські гадання» протягом великої перерви (для благодійної допомоги); потім треба було запросити якомога більше викладачів заспівати циганських пісень; а ввечері продемонструвати справжні циганські танці. І всі команди показали чудові організаційні, співочі і танцювальні здібності, а викладачі охоче приєдналися до веселощів!

Але все не обмежилося розвагами.

До організованої ввечері дискотеки було встановлено платний вхід, щоб зібрати кошти на благородну справу — допомогу хворій дитині. Про це ми докладніше розпитали голову студради **Тоню Віниченко**.

– Тоню, ми бачили зворушливий відеоряд на екрані в холі інституту. Розкажи, як ви довідалися про цього хлопчика?

– Спочатку ми планували перерахувати зібрані кошти на допомогу Новоодолазькій школі-інтернату. Проте коли ми поїхали до цього закладу, там нам подякували, що ми проявили таку благородну ініціативу, але порадили звернути увагу на дитину, якій співчуває вся Нова Водолага. Дмитро Кузнецов, чотирирічний хлопчик із приблизно поставленим діагнозом «підгострий склерозуючий лейкоенцефаліт Ван-Богарта», раптово захворів у вересні 2009 року, і на даний момент не розмовляє, не сидить, не стоїть, не тримає голову, втрачає свідомість, періодично піднімається температура, відмовляється від їжі. Нескінченні обстеження і дороге лікування – часто «всліпу» – вкрай виснажили і маленького страждальця, і його родину. Допомога їм украй необхідна!

– Чи відгукулися на ваш заклик допомогти наші студенти?

– Так, уже завершено збір коштів. Відгукнулися і студенти, і колектив інституту. Дякуємо всім за сердечність і готовність посильно допомогти!

Конкурс краси

У Львівському та Харківському інститутах банківської справи навесні обрали найвродливіших студенток. Так, Міс ЛІБСу стала Христина Любуська, міс ХІБСу – Марія Стойкова.

«Чарівна банкірочка – 2010» – таку назву мав благодійний захід у ЛІБСі. «Основна мета заходу – не лише демонстрація жіночої краси і талантів студенток інституту, а й виховання милосердного ставлення та традиції добротності щодо тих, хто справді потребує допомоги, – зазначають організатори конкурсу Ірина Жеребило, заступник директора з виховної роботи, та Любов Сіверська (куратор групи 302-0А). – Той, хто потребує допомоги, заслуговує на співчуття, той, хто допомагає іншим, заслуговує на повагу в суспільстві».

Вхідні благодійні внески конкурсу підуть на лікування Ольги Клим, яка хворіє на муковісцидоз. За інформацією благодійного фонду «Світ дитини», вартість ліків, які дитина має отримувати постійно, становить 20–50 тис. грн на рік.

«Міс інституту-2010» – назва конкурсу в ХІБСі.

Як казали потім між собою глядачі, то був не просто конкурс краси, а й конкурс «Ідеальна дівчина», конкурс «Дівчата ХІБС мають талант!». І не дарма. Адже учасницям довелося продемонструвати на сцені не тільки свою вроду та елегантність, а й танцювальні, кулінарні, дизайнерські здібності, навіть талант екскурсовода! Кожна дівчина мала викластися наповну, щоб представити глядачам і суддям свій власний, неповторний, багатогранний Париж.

Тож якою повинна бути сучасна дівчина, щоб нею милувалися, захоплювалися, щоб у неї можна було закохатися? Марія Стойкова вважає, що дівчина повинна вміти бути різною. У міру загадковою, із різнобічними інтересами, освіченою, розумною, привабливою, яскравою, харизматичною... А головне – любити себе і залишатися собою.

РАЗОМ З НАМИ СТАНЬ
«ЗОЛОТИМ РЕЗЕРВОМ»
СВОЄЇ ДЕРЖАВИ!

«Золотий резерв» – корпоративне видання Університету банківської справи Національного банку України. У журналі представлено фінансову аналітику, огляд головних подій та тенденцій на банківському ринку, аналіз актуальних тем освіти та науки, маркетингові стратегії, інтерв'ю з відомими та успішними людьми держави, репортажі про найцікавіші події студентського життя в УБС НБУ.

ВИХОДИТЬ
9 разів на рік

ПЕРЕДПЛАТНИЙ ІНДЕКС:
99425

ПІЛЬГОВИЙ
ПЕРЕДПЛАТНИЙ
ІНДЕКС:
37942

Ціна передплати – 36,26 грн за номер
Для студентів і пенсіонерів – 16,26 грн за номер

■ передплатний індекс : 9 9 4 2 5

Золота медаль з аеробіки

У рамках проведення Універсиади УБС НБУ з 26 до 30 квітня 2010 року на базі Львівського інституту банківської справи відбулися змагання з аеробіки серед команд інститутів УБС.

Чесць ІМПО УБС на змаганнях захищали Олександра Побірченко, Ірина Шаповалова, Юлія Юнак, Христина Кантор, Олена Ягич, Катерина Купрієнко, Олександра Заборцева та Анна Клебан.

З мужністю витримавши всі випробування змагань та продемонструвавши неабияку індивідуальну майстерність і командну злагодженість, наші дівчата вибороли перше місце та повернулися до Києва із золотими медалями.

Збірна ХІБСу з аеробіки здобула перше місце з черлідінгу у Львівському фестивалі оздоровчої аеробіки, що проходив 26–30 квітня. Усі команди вишів НБУ продемонстрували надзвичайно високий рівень підготовки, усі виступи були цікавими, тож перемога далася непросто.

Учасниця збірної Євгенія Івахненко (13-ФК) ділиться враженнями: «Ми не тільки здобули першість, а й цікаво провели час: помандрували мальовничим містом, побували на Високому Замку, у Ратуші, у «Кри-івці» – самотньому, незвичайному кафе... Загалом, отримали море задоволення від поїздки!».

Універсиада УБС НБУ

14–16 квітня в Харківському інституті банківської справи відбулися змагання з настільного тенісу та баскетболу в рамках Універсиади Університету банківської справи Національного банку України.

Команда ЧІБСу з баскетболу посіла II місце (студент 1-го курсу Георгій Жуков був третім серед кращих баскетболістів Університету), команда з настільного тенісу посіла III місце (кращою тенісисткою Університету стала студентка 5-го курсу Анастасія Ільченко, яка зайняла I місце в особистому заліку).

Харків'яни мають такі результати: I місце – волейбол; II місце – шахи; II місце – баскетбол; II місце – настільний теніс; I місце в особистому заліку здобула Анастасія Ільченко.

Команда ЛІБС УБС НБУ з баскетболу посіла III місце; з настільного тенісу – II місце.

Вітаємо призерів Універсиади, бажаємо нових яскравих перемог.

«КУБ» – ГАЗЕТА УНІВЕРСИТЕТУ БАНКІВСЬКОЇ СПРАВИ НАЦІОНАЛЬНОГО БАНКУ УКРАЇНИ

Керівники проекту: Т. Смовженко, Г. Хоружий.
Координатори: Т. Гірченко, І. Жеребило,
В. Звіркowska, І. Пасічник.

Головний редактор: Л. Козанкевич.
Дизайн: Д. Іщенко.
Коректор: О. Яремчук.

Студентська редколегія: О. Галушка, А. Луцьок,
К. Куценко, А. Тищенко, Ю. Челишева, А. Яковенко.

тел.: (0322)297-72-37, меридіан 039 2313, e-mail: larisa@lbi.wubn.net